

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE

Právnická fakulta

Ústav práva autorského, práv průmyslových a práva soutěžního

**Právní ochrana domén ve vztahu k právům
na označení**

Diplomová práce

Andrea Greplová

Vedoucí diplomové práce:

doc. JUDr. Vladimír Pítra

Praha, březen 2009

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem tuto diplomovou práci zpracovala samostatně a že jsem v ní vyznačila všechny prameny, z nichž jsem čerpala, způsobem ve vědecké práci obvyklým.

V Praze 20.3.2009

Andrea Greplová

Poděkování

Děkuji panu doc. JUDr. Vladimíru Pítrovi, vedoucímu mé diplomové práce za cenné připomínky a účinnou pomoc při zpracování.

V Praze 20.3.2009

Andrea Greplová

Obsah

1	Úvod	6
2	Definice pojmů	8
2.1	Doménové jméno	8
2.2	Druhy doménový jmen	9
2.2.1	Národní TLD	9
2.2.2	Generické TLD	10
2.2.3	Infrastrukturní TLD	12
2.3	Mezinárodní organizace	13
2.3.1	IANA	13
2.3.2	ICANN	13
2.3.3	WIPO	14
3	Registrace doménových jmen	16
4	Vlastnosti a funkce doménových jmen	20
4.1	Užití doménového jména	20
4.2	Funkce doménového jména	21
4.3	Vlastnosti doménového jména	21
5	Doména ve vztahu k právu	24
6	Konflikt doménových jmen s jinými právy	27
6.1	Doménové jméno a ochranná známka	29
6.1.1	Užití v obchodním styku	31
6.1.2	Zásada speciality	31
6.1.3	Posouzení podobnosti a zaměnitelnosti	33
6.1.4	Zásada teritoriality	35
6.1.5	Limity známkoprávní ochrany	36
6.2	Doménové jméno a obchodní firma	37
6.2.1	Doménové jméno a název právnické osoby	39
6.3	Doménové jméno a doménové jméno	41
6.4	Doménové jméno a nekalá soutěž	43
6.4.1	Případ ibico.cz	45
6.4.2	Případ kaufland.cz	46

6.5	Doména a jméno fyzické osoby.....	48
6.6	Doména a autorské právo	50
6.7	Doména a označení původu výrobku.....	52
7	Závěr	54
8	Seznam použitých zkratk.....	57
9	Seznam literatury	58
10	Resumé	63

1 Úvod

Internet, fenomén 20.století srovnatelný s vynálezem páry o sto let dřív a stále čekající důstojného nástupce v 21.století, s sebou přináší nespočet výhod, jejichž hodnota, ať už objektivní či subjektivní, je nevyčísitelná. Tento svět, protože Internet nemůže být označen jinak než „světem“, přesahuje hranice společností, jednotlivců, jednotlivých zemí či kontinentů a vytváří samostatnou kulturu nového druhu. Jako i v jiných kulturách a světech i svět Internetu s sebou přináší rizika a nebezpečí ohrožující tradiční hodnoty světa „mimo“ Internet. Problémy, které se vyskytují v reálném světě se nemohly vyhnout světu virtuálnímu, a tak se reálný svět musí vypořádat s virtuálními problémy.

Reálný svět musí být též připraven reflektovat nové společenské jevy, fakticky vznikající působením Internetu nebo v jeho prostředí. Jedním z těchto jevů, které nemohou zůstat nepovšimnuty, jsou i doménová jména, vlivný hospodářský prvek, který neustále zaznamenává nárůst zájmu ze strany veřejnosti a vládních či nevládních organizací snažících se o jeho regulaci.

V posledních deseti letech zažila oblast doménových jmen nevídaného rozmachu, a to nejenom počtem registrací národních i generických doménových jmen, ale také mírou reflexe tohoto fenoménu v právním řádu. Ačkoliv doménové jméno není upraveno v žádném právním předpise, stoupající počet zajímavých soudních rozhodnutí v otázkách kolizí svědčí o čilém hospodářském užití a také zneužití těchto hodnot.

Rozsah této práce neumožňuje poskytnout ucelenou informaci o doménových jménech, a proto se pokusím z celé rozsáhlé materie, o které bylo napsáno mnoho publikací, a o které se neustále čile diskutuje nejenom na internetových serverech, vybrat některé zajímavé aspekty a poskytnout nástin možných kolizních situací a jak se jim účinně vyhnout.

V první části práce se pokusím definovat a objasnit samotný pojem domény, resp. doménového jména, a to zejména z pohledu práva, ač technický aspekt nemůže zůstat stranou jelikož představuje důležitý faktor formující vlastnosti domén. Právě technická stránka doménového jména, zejména jeho jedinečnost, představuje pro

uživatele zásadní hospodářskou hodnotu, a dobře zvolené doménové jméno je snadno zapamatovatelným atributem komerčních společností usnadňující spotřebitelům jejich snadnější nalezení.

V druhé části práce se pokusím připodobnit doménové jméno k jiným právům na označení, případně dalším nehmotným statkům zejména s cílem nalézt společné průniky a poskytnout jakýsi stručný přehled možných kolizí, na které se při volbě doménového jména zaměřit s cílem jim předejít. Pokusím se nastínit možná východiska a obranné mechanismy, které stávající právní řád poskytuje nejenom vlastníkům práv na označení, ale i majitelům doménových jmen samotných.

Tato práce vychází z právního stavu k 15.3.2009.

2 Definice pojmů

2.1 Doménové jméno

Doménová jména jsou označení používána ke jmenné identifikaci počítačů v síti internet. Internet vznikl původně jako projekt sloužící armádním a vědeckým účelům, jehož hlavní výhodou byla a je jeho decentralizovanost. Internet jako celosvětová síť se skládá z uzlů, které jsou navzájem propojeny, a současně zničení nebo poškození jednoho uzlu neohroží dosažitelnost ostatních uzlů. Vzhledem k této jeho spolehlivosti se stal Internet běžnou součástí domácností ve vyspělých zemích a představuje neodmyslitelnou součást životního stylu. Zajímavou skutečností zůstává, že ač vznikl internet původně jako armádou USA financovaný projekt, není nikým vlastněn ani kontrolován.

Jednotlivé počítače v síti internet jsou identifikovány a následně kontaktovány pomocí IP protokolů a IP adres, které se skládají z čísel oddělených tečkou, resp. dvojtečkou u nového číslování IP protokolů, a která jsou ideální pro práci počítačů a počítačových programů. Bohužel, číselné řady nejsou již tolik snadné na používání člověkem, který upřednostňuje slova a věty, která jsou smysluplná a snadno zapamatovatelná. Právě z důvodu lepší práce s jednotlivými počítači vznikl systém doménových jmen, který převádí počítačové označení jednotlivých počítačů a uzlů do podoby srozumitelné lidem.

Doménou tedy v počítačové terminologii označujeme skupinu počítačů náležících do určité počítačové sítě. Doménové jméno sestává z několika částí seřazených podle obecnosti, které jsou vzájemně oddělené tečkami, čemuž se říká hierarchie domén. Domény jsou na základě této hierarchie označovány jako domény prvního, druhého, třetího, případně dalšího stupně, třídy anebo řádu (tato označení jsou pouze otázkou rozdílné terminologie a není mezi nimi věcný rozdíl). Doména prvního řádu není přidělována jednotlivým subjektům, ale slouží k rozlišení státu nebo skupiny subjektů (viz dále). Nejspornějším místem systému doménových jmen ve vztahu k právům na označení je doména druhého řádu, která představuje označení, které si jednotlivé subjekty rezervují pro sebe, a které podléhají registraci národních registrátorů. Domény třetího řádu jsou již zcela v kompetenci vlastníků domén druhého

řádu a registraci nepodléhají. Podíváme-li se na doménové jméno `www.prf.cuni.cz`, představuje část „cz“ doménu prvního řádu, část „cuni“ doménu druhého řádu a část „prf“ doménu třetího řádu. Jako celek lze výše uvedený příklad přeložit jako doménu označující Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v České republice, tedy označení konkrétního subjektu. Příkladem domény čtvrtého řádu může být přístup ke knihovně Právnické fakulty Univerzity Karlovy, a sice ve formátu `knihovna.prf.cuni.cz`

2.2 Druhy doménový jmen

Jak již bylo naznačeno v úvodní pasáži, jedním z klíčových pojmů je doména nejvyššího řádu představující jednotlivé země, případně zájmové skupiny. V současné době lze dělit domény nejvyššího řádu (angl. Top level Domain – zkr. TLD) do několika skupin, a sice podle toho, jaké skupiny subjektů zastupují. Základní členění TLD je následující

- národní TLD
- generické TLD
- infrastrukturní TLD¹

2.2.1 Národní TLD

Národní domény nejvyššího řádu (zkr. ccTLD) představují početnou skupinu TLD, které se vyznačují tím, že jsou ve většině případů tvořeny dvojpísmenným označením země podle standardu ISO 3166. Příkladem národní TLD je `.cz` pro Českou republiku nebo `.sk` pro Slovensko. Existují však i ccTLD, které neodpovídají standardu ISO 3166, např. ccTLD pro Velkou Británii, která je `.uk` ač podle standardu ISO 3166 by jí mělo být `.gb`.

Je nutno dodat, že ccTLD nejsou direktivně určovány a spravovány státními orgány, ale pouze a jenom soukromoprávními institucemi a ve většině případů bez návaznosti na předchozí kontrolu. Někteří správci domén vyžadují, aby registrant měl

---

¹ *Wikipedia : Domain names* [online]. [2003] , 19.3.2009 [cit. 2009-02-13]. Dostupný z WWW: <http://en.wikipedia.org/wiki/Domain_name>.

k danému území vztah, ale ve většině případů se spokojí s prohlášením registranta a/nebo s uvedením kontaktní adresy na území dané země, jako je tomu například i v České republice. Nedá se tudíž z národní domény nejvyššího řádu jednoznačně určit, že subjekt, který pod touto doménou vystupuje, pochází z dané země nebo má své zájmy na jejím území. Dá se však předpokládat, že zvolí-li subjekt národní TLD, je pravděpodobné, že je se zemí hospodářsky nebo jinak propojen anebo že většina jeho aktivit směřuje do dané země, nicméně existuje i řada zajímavých slovních kombinací využívajících národních TLD bez ohledu na hospodářské aktivity registrujících subjektů (např. I.am, start.at atd.)

Velice specifickou kategorií národních TLD představuje doména nejvyššího řádu .eu, která se svými parametry, zejména registrací a ochranou a poměrně komplexní právní úpravou, liší od výše popsaných národních TLD.

2.2.2 Generické TLD

Generické TLD, jak již napovídá samotný název, rozlišují subjekty působící na internetu na základě příslušnosti k určité profesní skupině. Generické TLD lze rozlišovat podle možnosti přístupu jednotlivých subjektů k těmto doménám na domény s volným přístupem všech subjektů (.com, .info), domény „sponzorované“, tedy s omezeným přístupem, kdy sponzorující organizace dohlíží na subjekty žádající o registraci doménového jména druhého řádu, a to za účelem udržení profesní orientace daných TLD (.aero, .museum) a generické TLD vyhrazené institucím USA (.edu, .gov a .mil). Původně existovalo sedm generických TLD (.edu, .gov., .mil, .int, .com, .org, .net). Vzhledem ke skutečnosti, že pouze tři z těchto původních sedmi domén nejvyššího řádu jsou volně přístupné, byly zajímavé domény poměrně rychle obsazeny a bylo tudíž nezbytné vyřešit otázku nedostatku vhodných a použitelných doménových jmen. V roce 2000 bylo přijato sedm dalších doménových jmen nejvyššího řádu a o dva roky později v letech 2002-2003 bylo množství doménových jmen rozšířeno o dalších šest na konečných 20, kterými jsou:

- .aero – sponzorovaná gTLD vyhrazena pro letectví a letecký průmysl
- .asia – sponzorovaná gTLD vyhrazená pro oblast Asie, Austrálie a pacifické oblasti
- .biz – pro obchodní společnosti
- .cat – vyhrazena pouze pro zvýraznění katalánského jazyka a kultury

.com – původní gTLD učená pro široký okruh subjektů
.coop – sponzorovaná gTLD vyhrazená pro družstva
.edu – původní gTLD, která je z historických důvodů vyhrazená vzdělávacím institucím USA
.gov – původní gTLD, která je vyhrazena vládním organizacím USA
.info – gTLD určená bez omezení všem subjektům
.int – sponzorovaná gTLD určená výhradně organizacím založeným mezinárodní smlouvou mezi členskými státy IANA
.jobs – sponzorovaná gTLD vyhrazená pro oblast lidských zdrojů
.mil – původní gTLD vyhrazená pouze pro armádu USA
.mobi – sponzorovaná gTLD určená pro spotřebitele a poskytovatele mobilních služeb
.museum – sponzorovaná gTLD vyhrazená pro muzea
.name – pro jednotlivce
.net – gTLD určená bez omezení všem subjektům, (původně zamýšlena pro poskytovatele internetových služeb)
.org – gTLD určená bez omezení všem subjektům (původně zamýšlena pro neziskové organizace)
.pro – vyhrazená pro poskytovatele profesionálních služeb
.tel – sponzorovaná gTLD pro společnosti a jednotlivce sloužící ke zveřejnění jejich kontaktních údajů
.travel – sponzorovaná gTLD určená pro osoby jejichž hlavní činnost spadá do oblasti turistického ruchu.

Jak je vidět z výše uvedeného přehledu, je většina nových TLD určena úzkému okruhu osob, které musí splňovat kritéria registrátora (o registracích viz níže), a pouze malá část domén nejvyššího řádu slouží široké veřejnosti bez omezení.

Zajímavou gTLD, která vzbudila vášnivě diskuze nejen na půdě ICANN, ale i v jiných institucích, je gTLD .xxx, která by měla být vyhrazena pro stránky obsahující pornografický materiál a jejíž příznivci argumentovali snadnější kontrolou těchto stránek a zabránění přístupu nezletilých osob ke stránkám s nevhodnou tematikou. Na straně odpůrců tohoto návrhu jsou jednak přímo subjekty podnikající v oblasti pornoprůmyslu, kteří se obávají snazší možnosti filtrace stránek s tímto obsahem, ale i církevní organizace, které se obávají, že by došlo k nárůstu domén se sexuální

tématikou. Ač původně ICANN zahájil jednání o této gTLD, později ve svém rozhodnutí o návrhu nové gTLD rozhodl ICANN v neprospěch této GTLD poměrem hlasů 9:5 a své rozhodnutí zdůvodnil obavou o veřejný pořádek a mravnost a zpochybnil schopnost žadatele dostatečně kontrolovat obsah registrovaných doménových jmen druhého řádu. ICANN dále uvádí jako důvod svého rozhodnutí nesplnění kritérií pro sponzorující organizace ze strany žadatele a také nemožnost jednotné úpravy stránek s erotickou tematikou také z důvodu lišících se národních předpisů upravujících tuto oblast, přičemž ICANN dle svého rozhodnutí nemůže přejímat tuto roli ve vztahu k jednotlivým státům.²

Podobně jako národní TLD, ani generické TLD umožňující volný přístup všech subjektů nejsou nikým kontrolovány ani omezovány a není podmínkou, že generická TLD .com patří obchodní společnosti anebo, že generická TLD .net poskytuje služby počítačových sítí. Existuje jistý předpoklad, že osoba vyvíjející hospodářskou činnost pomocí nebo prostřednictvím generické TLD, zejména .com, se snaží zasáhnout globální spotřebitele přesahující hranice jednoho státu a/nebo vyvíjí hospodářskou činnost v USA. Ani tento předpoklad však nemusí být pravdivý a často se i regionální subjekty uchylují ke gTLD jednoduše z důvodu nedostatku volných domén v národní TLD (příklad www.skiareal.cz a www.skiareal.com). U registrací generických TLD s omezeným přístupem platí pravidla odlišná, o kterých bude řeč v části věnované principu registrace.

2.2.3 Infrastrukturní TLD

V současné době existuje jediná doména nejvyššího řádu spadající do této kategorie, a sice doména .arpa, které slouží pouze a výhradně infrastrukturním účelům. Doménu .arpa spravuje internetová společnost IANA (viz níže). Doména nejvyššího řádu zahrnuje v současné době šest domén druhého řádu³, a pro účely této práce nebude na infrastrukturní TLD brán zřetel.

---

² ICANN : *Adopted Resolution from ICANN Board Meeting* [online]. c2008 , 21-Aug-2007 [cit. 2009-02-13]. Dostupný z WWW: <http://www.icann.org/en/minutes/resolutions-30mar07.htm#_Toc36876524>.

³ IANA : *.ARPA Zone Management* [online]. [1999] [cit. 2009-02-15]. Dostupný z WWW: <<http://www.iana.org/domains/arpa/>>.

2.3 Mezinárodní organizace

Vzhledem k rozsahu a celkové koncepci práce považuji za vhodné se na tomto místě stručně zmínit i o některých mezinárodních organizacích, které usnadňují proces registrace a kontroly doménových jmen a které dohlíží na řešení sporů. Je důležité si uvědomit, že přidělování IP adres, tedy číselných kódů, a doménových jmen jako slovních označení jsou z hlediska organizačního zázemí dvě rozličné věci.

2.3.1 IANA

Internet Assigned Numbers Authority (Autorita pro přidělování čísel na internetu) byla zřízena v sedmdesátých letech 20. století a je zodpovědná za koordinaci některých klíčových částí zajišťujících plynulý chod internetu a dále za technickou správu bazálních částí celosvětové sítě internetu. IANA přiděluje a spravuje systém jedinečných kódů a číslování nezbytných pro internetové protokoly, bez kterých by internet nemohl fungovat.⁴ V roce 1999 se smlouvou mezi vládou USA a University of South California (USC) IANA stala součástí organizace ICANN. IANA do dnešního dne funguje jako technologické centrum zajišťující technický chod sítě internetu a hledající nové způsoby zrychlení a zefektivnění jeho činnosti (nové typy protokolů IPv4, IPv6).

2.3.2 ICANN

Organizace pro řízení a správu systému doménových jmen (Internet Corporation for Assigned Names and Numbers) je mezinárodní neziskovou organizací založenou podle práva amerického státu Kalifornie, která je zodpovědná za přidělování místa na internetu a generických i národních domén nejvyššího řádu, dohledem nad dodržováním protokolárních parametrů a zajišťováním funkcí serverového systému.⁵ Založena v roce 1998 se sídlem v americké Kalifornii ICANN převzala smlouvou s vládou USA část

---

⁴ *IANA : Introducing IANA* [online]. [1999] [cit. 2009-02-14]. Dostupný z WWW: <<http://www.iana.org/about/>>.

⁵ PELIKÁNOVÁ, Radka, ČERMÁK, Karel. *Právní aspekty doménových jmen*. Praha : Linde, 2000. 210 s., 1. vyd., ISBN 80-7201-245-2, str. 93

svých kompetencí od IANA a její úlohou je ochrana provozní stability Internetu, propagování hospodářské soutěže, zajištění širokého zastoupení globálních internetových komunit a rozvojová politika na základě konsensuálního rozhodování⁶. ICANN je dále oprávněna pověřovat dílčími činnostmi, jako například akreditací národních registrátorů nebo řešením sporů, další organizace. Organizační struktura ICANN je poměrně rozsáhlá a složitá a to zejména z důvodu dalších ICANN podřízených organizací zabývajících se dílčími problémy internetu. Vedením organizace je pověřena 21 členná valná hromada (Board of Directors), která sestává z 15 členů s hlasovacím právem a 6 přidružených členů bez hlasovacího práva. V čele je předseda. Mezi nejdůležitější organizace podřízené ICANN patří mimo jiné:

- GNSO (Generic Name Support Organization)
- CCNSO (Country Code Name Support Organization)
- SSAC (Security and Stability Advisory Committee)
- IANA (Internet Assigned Numbers Authority)
- InterNIC (Internet network information centre)

Základním dokumentem ICANN je společenská smlouva a stanovy, které určují název organizace, způsob jejího vzniku, cíle a podrobně upravují fungování organizace. V posledních letech vzrůstají obavy o nezávislost a legitimitu organizace, zřízené za přispění vlády USA a podle amerických zákonů, ve vztahu k celosvětové síti, jakou je internet. Mnoho autorů zpochybňuje legitimitu ICANN, a to zejména z důvodu absence volených zástupců veřejnosti ve vedení společnosti.⁷

Ať se přikloníme k příznivcům nebo odpůrcům ICANN, nezbyvá než konstatovat, že v současné době představuje ICANN uspokojivé a fungující řešení otázky přidělování a správy doménových jmen, a to i navzdory některým kontroverzním rozhodnutím, které nemusí vždy představovat ideál celosvětového konsenzu (např. otázka gTLD .xxx)

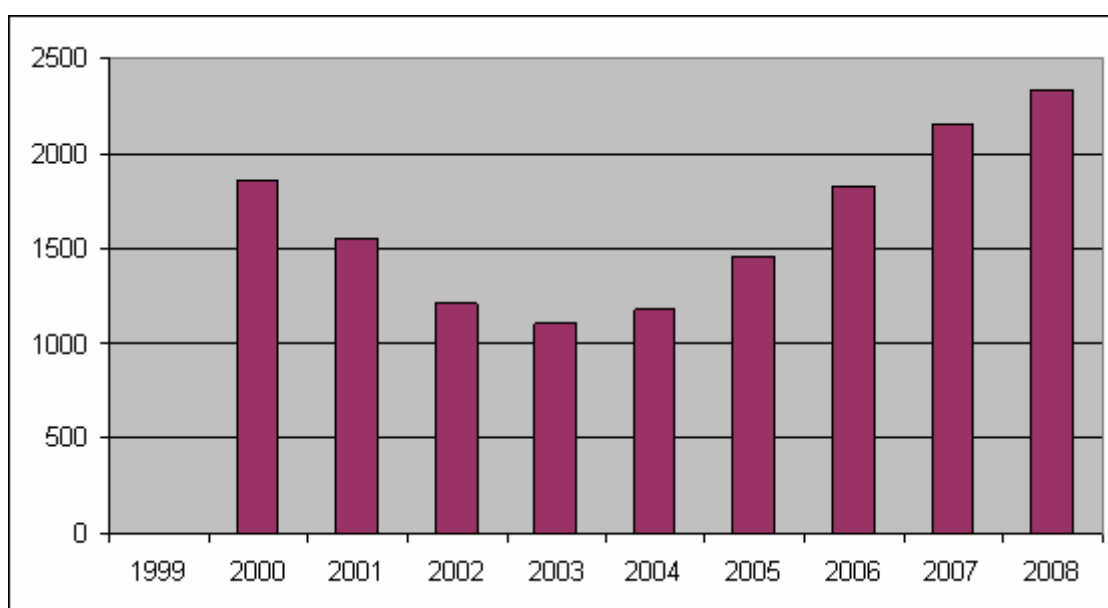
2.3.3 WIPO

---

⁶ ICANN : ICANN [online]. c2008 [cit. 2009-02-10]. Dostupný z WWW: <<http://www.icann.org/tr/english.html>>.

⁷ Viz WEINBERG, Jonathan. ICANN and the problem of legitimacy. *Duke Law Journal*. 1.1.October 2000, is. 50:187, s. 187-260

Mezinárodní organizace duševního vlastnictví (World Intellectual Property Organization) se sídlem v Ženevě a její Arbitrární a mediační středisko byly pověřeny ICANN spolu s dalšími organizacemi řešením sporů z doménových jmen. Arbitrární a mediační středisko WIPO zůstává nejčastějším rozhodčím orgánem pro spory z doménových jmen. Při rozhodování postupuje WIPO podle jednotných pravidel řešení sporů z doménových jmen (Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy -UDRP). Důležitost Arbitrážního a mediačního střediska pro rozhodování sporů z doménových jmen stoupá s rostoucím počtem rozhodovaných sporů.

Tabulka 1: Počet sporů z doménových jmen rozhodovaných WIPO v jednotlivých letech⁸

⁸ Zdroj: WIPO : *Record Number of Cybersquatting Cases in 2008, WIPO Proposes Paperless UDRP* [online]. 2009 , March 16, 2009 [cit. 2009-03-17]. Dostupný z WWW: <http://www.wipo.int/pressroom/en/articles/2009/article_0005.html#1>.

3 Registrace doménových jmen

Internet sám o sobě představuje jakési volné médium, které nemá vedoucí správu ani centrální organizaci, nicméně pro některé úlohy, mezi něž se řadí i přidělování doménových jmen, je nutno využít institucionalizované nástroje. Tímto nástrojem je v případě doménových jmen organizace ICANN, která uděluje oprávnění jednotlivým registrátorům k registraci národních TLD a/nebo generických TLD. Cílem činnosti ze strany ICANN je zajištění koordinace přidělování doménových jmen, aby nedocházelo k duplicitním registracím. Obecně lze říci, že doménová jména se registrují na základě pravidla „kdo dřív přijde, ten dřív mele“ (first come first served) a také na základě jedinečnosti, protože z technické povahy internetu jako globální sítě plyne, že jediné doménové jméno smí být registrováno pouze jediným subjektem. Registraci provádí registrační orgán akreditovaný ICANN, který vyhoví první žádosti o registraci a ve většině případů nezkontroluje oprávněné zájmy žadatele ani případné oprávněné zájmy třetích stran. Tato skutečnost je způsobena stavem, kdy o registraci doménových jmen rozhoduje počítačový program a celý proces registrace probíhá automaticky a tudíž rychle. Počítačový program zkoumá jenom absolutní shodu doménového jména s jiným doménovým jménem pod stejnou doménou nejvyššího řádu a dále zda doménové jméno splňuje náležitosti stanovené registrátorem (počet znaků, vyloučené znaky, apod.). Ve většině případů je registrace doménového jména také předmětem poplatku, který se platí registrátorovi doménového jména a jeho výše se liší jednak v závislosti na doméně nejvyššího řádu, tak samozřejmě i na registrátorovi, který je podnikatelským subjektem a účastní se hospodářské soutěže. Vzhledem k výše uvedenému lze poměrně snadno zatajit skutečnou identitu přihlašovatele doménového jména, a sice uvedením nepravdivých informací v žádosti o registraci, která nepodléhá další kontrole.

Ani tato velmi liberální registrační pravidla však nejsou bezbřehá a i zde existují jistá omezení. Nejzákladnějším omezením je nemožnost registrovat doménové jméno druhé úrovně shodné s doménou nejvyššího řádu (např. cz.cz) a dále omezení daná technickou povahou internetu, který není schopen zobrazit všechny znaky ASCII ale omezuje se pouze na písmena A-Z, číslice 0-9 a pomlčku, přičemž tato nemůže být na

začátku ani na konci domény. Další případná omezení souvisí již s registračními pravidly jednotlivých registrátorů, případně sponzorů určité TLD. Vzhledem k obsahu a zaměření práce považuji za nezbytné v krátkosti pojednat o nejpoužívanějších TLD doménách na území České republiky

2.1 Národní domény nejvyššího řádu

2.1.1. Doména nejvyššího řádu .eu

Doména nejvyššího řádu .eu byla vytvořena a postup její registrace stvrzen řadou předpisů komunitárního práva, a tudíž se lze domnívat, že se jedná o poměrně značně institucionalizovanou doménu nejvyššího řádu. První myšlenky vzniku domény .eu lze datovat od roku 1999, ale skutečný základ byl položen až v roce 2002 vydáním Nařízení 733/2002 o zavedení domény .eu., Správou domén .eu je pověřena organizace EURid, která je pověřena nejenom organizací ICANN jako výhradní správce domény .eu ale i Evropskou komisí. Hlavním omezujícím prvkem domény .eu je skutečnost, že o její registraci mohou požádat pouze subjekty se sídlem nebo bydlištěm na území Evropské unie.

Registrace domén .eu probíhala ve dvou fázích, a sice ve fázi Sunrise a ve fázi Land-rush. Sunrise fáze trvala od prosince 2005 do dubna 2006 a jejím cílem bylo zajistit ochranu majitelům starších práv na označení. V této fázi bylo možné registrovat pouze doménová jména, která byla shodná se zapsanou ochrannou známkou, obchodní firmou, neregistrovaným označením, charakteristické názvy literárních děl nebo postav nebo jiným nehmotným statkem a skutečnosti tvrzené žadatelem byly podrobeny zkoumání ze strany registrátora a žadatel byl vyzván k doložení důkazů svědčících jeho oprávněnému zájmu. V případě, že ke stejnému doménovému jménu .eu mělo oprávněný zájem více subjektů, postupoval registrátor v souladu se zásadou first come, first served v pořadí v jakém byly doručeny důkazy svědčící oprávněnému zájmu. Následně po registraci mohl subjekt, kterému nebylo vyhověno, podat žalobní návrh podle pravidel ADR. Cílem Sunrise fáze bylo zajistit ochranu práv k nehmotným statkům subjektům z členských zemí Evropské unie a předejít tak situaci vedoucí ke

spekulacím s doménovými jmény, která byla známá z předchozích registrací některých generických i národních TLD.

Následná landrush fáze umožňuje registraci doménových jmen bez nutnosti dokládat oprávněný zájem, za předpokladu, že žadatel pocházel, resp. pochází ze zemí Evropské unie. V této fázi se již naplno uplatňuje princip first come, first served. Registraci domén .eu lze provést pouze prostřednictvím organizace akreditované EURid.

2.1.2 Doména nejvyššího řádu .cz

Správou doménových jmen .cz je pověřena organizace CZ.NIC, z.s.p.o., která vznikla v roce 1998 spojením předních poskytovatelů internetových služeb a v současnosti má 57 členů. Jejím cílem je zabezpečení provozu domény nejvyšší úrovně .cz⁹. Sdružení CZ.NIC, z.s.p.o. není registrátorem doménových jmen, ale pouze jejich správcem. Samotnou registrací pověřila organizace CZ.NIC, z.s.p.o. jednotlivé právnické osoby (dále jen „registrátory“) splňující podmínky dané CZ.NIC, z.s.p.o. Všechny subjekty, které mají zájem o registraci doménového jména pod TLD .cz musí souhlasit s Pravidly registrace doménových jmen v ccTLD .cz vydané sdružením CZ.NIC, z.s.p.o. Ve vztahu k omezením registrací doménových jmen .cz jsou tato velice liberální a je možné doménu .cz zaregistrovat v podstatě bez jakýchkoliv omezení a je umožněna i subjektům majícím sídlo mimo území České republiky.

2.1.3 Doména nejvyššího řádu .sk

Situace poněkud odlišná existuje u našich sousedů, u nichž je správou domén .sk pověřena společnost SK-NIC, a.s., která vytvořila komplexní systém a postup správy a registrace doménových jmen v TLD doméně .sk. Uživatel mající zájem o doménu .sk musí nejprve uzavřít rámcovou smlouvu se společností SK-NIC, a.s. a doručit ji správci spolu s dokumenty dokazujícími tvrzené skutečnosti. Na rozdíl od české domény je slovenská doména omezena řadou pravidel, která jsou specifikována v Článku 3.4 Pravidiel poskytovania menného priestoru v internetovej doméne SK, a která mimo jiné

---

⁹ CZ.NIC : O sdružení [online]. c2009 [cit. 2009-02-15]. Dostupný z WWW: <<http://www.nic.cz/page/351/>>.

stanoví omezení registrace doménového jména v TLD doméně SK pro subjekty mající oprávnění podnikat na území Slovenské republiky nebo pro fyzické osoby – občany Slovenské republiky starší 18 let.¹⁰ Těmito ustanoveními vylučuje monopolní správce domény .sk z registrace subjekty, které nemají vazby s územím Slovenské republiky, a navíc vyžaduje doklady prokazující tento vztah, čímž se výrazně liší od jiných správců, kteří pouze zapisují uvedené informace do databáze a jejich pravdivostí se dále nezabývají.

Zajímavou otázkou, která však již nespadá do rozsahu této práce, je spravedlivost a oprávněnost požadavků slovenského registrátora ve světle komunitární úpravy, i v celkovém pojetí internetového prostoru jako takového.

2.1.4 Doména nejvyššího řádu .com

Nejstarší generická TLD doména, která je v otázkách registrace jednou z nejliberálnějších, nekladoucí na registrátory žádné požadavky ani geografické ani profesní. Generickou TLD si může zaregistrovat jakýkoliv subjekt bez omezení, a tudíž doména .com bývá často předmětem sporů s majiteli práv na označení. Další nevýhodou domény .com je poměrně velká obsazenost lukrativních názvů domén, z důvodu čehož hledá stále více subjektů možnosti v jiných TLD.

---

¹⁰ PRAVIDLÁ POSKYTOVANIA MENNÉHO PRIESTORU V INTERNETOVEJ DOMÉNE SK [online]. 2004 [cit. 2009-02-13]. Dostupný z WWW: <<https://www.sk-nic.sk/kontakty/pravidla.18.8.2004.jsp>>

4 Vlastnosti a funkce doménových jmen

4.1 Užití doménového jména

Na právní povahu doménových jmen a s tím související právní problémy má velkou mírou vliv i jejich charakter a některé funkce. Předně je třeba zhodnotit povahu internetu jako takového. Již bylo zmíněno, jedná se o nikým neorganizovaný a nekontrolovaný systém, který je přístupný z jakéhokoliv místa na světě a jehož charakteristickým prvkem jsou mimo jiné doménová jména. Vzhledem ke zvyšujícímu se komerčnímu využívání internetu jako komunikačního média lze internet charakterizovat jako plochý reklamní prostor¹¹, na kterém vedle sebe existují různé subjekty trhu společně s netržními i veřejnoprávními subjekty a dalšími osobami.

V současné době je možné rozlišovat tři druhy užití doménových jmen, a sice

- Adresní; doménové jméno je užíváno pouze jako adresa srovnatelná s uvedením ulice a města na vizitce, která slouží k identifikaci domu, ve kterém má provozovatel sídlo. V tomto případě subjekt nevyužívá doménu jako označení, ale pouze způsobem srovnatelným s využitím telefonního čísla nebo adresy. Doménové jméno odkazuje pouze na adresu počítače v síti Internet.
- Identifikační; doménové jméno plní identifikační funkci pokud podle názvu domény jsou spotřebitelé schopni identifikovat subjekt, který takto označenou doménu provozuje. Doménové jméno zde na rozdíl od adresné funkce neidentifikuje pouze budovu, kde se nachází subjekt, ale přímo subjekt jako takový. V našem případě lze užití příměr k vývěsnému štítu na budově.
- Rozlišovací; vzhledem ke skutečnosti, že doménová jména jsou volně volitelná a nejsou určovaná vnějšími okolnostmi jako například adresa nebo telefonní číslo, kde subjekt nemá přílišnou možnost volby, snaží se subjekty při volbě doménového jména zvolit takové, které subjekt bezpečně na trhu individualizují a identifikují.¹²

---

¹¹ FRIMMEL, Martin. Právní aspekty doménových jmen (Problémy z praxe a jejich řešení). *Právní rádce*, srpen 2000, str. 2

¹² FRIMMEL, Martin. *Elektronický obchod : právní úprava*. 1. vyd. Praha : Prospektrum, 2002. 321 s. ISBN 80-7175-114-6, str. 180.

4.2 Funkce doménového jména

Základní funkcí doménového jména je jeho technická funkce, kdy slouží jako identifikátor počítače v síti prostřednictvím číselného kódu a také jeho funkce uživatelská, kdy tento kód je převáděn do podoby přijatelné pro lidské uživatele sítě internet tak, aby byla snadněji zapamatovatelná.

Funkce identifikace počítače zapojeného do sítě internet, ať už technicky nebo uživatelsky, není samozřejmě jedinou funkcí doménových jmen a dokonce se dá říci, že z právního hlediska to ani není jejich nejpodstatnější funkce (technické hledisko si dovolím ponechat technikům). Mezi další významné funkce doménových jmen patří funkce vyhledávací, propagační, informační a soutěžní:

- vyhledávací; volba jednoho doménového jména může usnadnit vyhledání určitého subjektu více, než volba jiného doménového jména a zároveň umožnit snadnější zapamatování konkrétního označení (např. subjekt podnikající v automobilovém průmyslu bude snadněji nalezen pod doménovým jménem `www.auto.com` než pod doménovým jménem `www.x2000za.cz`)
- propagační; možnost využívat plochý adresní prostor, kterým je internet k propagaci vlastních služeb a výkonů, kdy již dobře zvolené doménové jméno ovlivňuje schopnost stránky plnit propagační funkci (v tomto aspektu je doménové jméno srovnatelné s dobře umístěným billboardem)
- soutěžní funkce; vzhledem ke svým vlastnostem a výše uvedeným funkcím není pochyb, že doménové jméno může plnit i funkci soutěžní, a to v nejširším slova smyslu, tj. přispívat k získání, udržení nebo zlepšení pozice uživatele doménového jména v hospodářské soutěži ve vztahu vůči jiným soutěžitelům.¹³

4.3 Vlastnosti doménového jména

Hlavní a zásadní vlastností doménového jména je jeho jedinečnost, tedy vlastnost, kdy jedno doménové jméno může existovat pouze pro jediný subjekt. Tato skutečnost není dána nějakým právním předpisem, protože, jak již bylo zmíněno výše, Internet není centrálně vlastněn a spravován jedním centrálním orgánem, ale je dána

---

¹³ PELIKÁNOVÁ, Radka, ČERMÁK, Karel. *Právní aspekty doménových jmen*. Praha: Linde, 2000. 210 s., 1.vyd., ISBN 80-7201-245-2, str. 14.

technickou povahou internetu. Každý registrovaný držitel doménového jména má tedy přirozený monopol k registraci a užívání tohoto doménového jména a brání tím všem ostatním subjektům v registraci a užívání téhož doménového jména. Koexistovat ovšem mohou stejné kmeny doménových jmen s různými koncovkami vrcholných domén¹⁴, například výše uvedený příklad skiareal.cz a skiareal.com.

Další významnou vlastností doménového jména je jeho geografická neomezenost, tedy přístupnost, z kteréhokoliv místa planety nezávisle od fyzického úložiště serverů či národní TLD. Tato vlastnost doménového jména způsobuje složitost stanovení hraničního ukazatele pro spory z doménových jmen i náročnost odhalování zločinů páchaných v prostředí internetu (např. často diskutované otázky dětské pornografie, obchody se zbraněmi, atd.). Geografická neomezenost doménových jmen souvisí i s právy na označení jež jsou ve své formalizované podobě spjata pouze s konkrétním územím (např. ochranná známka, patent a další) a jejich koexistence se nevyklučuje (viz níže v části věnované jednotlivým nehmotným statkům).

Zajímavou a diskutovanou vlastností doménových jmen je potenciální ubikvita, která je vlastní nehmotným statkům jako takovým. Potenciální ubikvita znamená, že nehmotný statek mohou nezávisle na sobě ve stejném časovém okamžiku užívat různé osoby na více místech světa¹⁵. Například určité literární dílo mohou vnímat různé subjekty na různých místech planety, aniž by docházelo ke snížení nebo poškození hodnoty tohoto díla, ale knihu, jakožto hmotný substrát obsahující literární dílo, může v jednu dobu užívat pouze jediný subjekt. Možnost, že by jednu knihu ve stejnou dobu užívalo více subjektů, lze připustit pouze za předpokladu, že dojde k vytržení některých stran a jejich distribuci mezi uživatele, čímž dochází k zničení anebo přinejmenším k poškození předmětu. Z výše uvedeného technického charakteru doménových jmen vyplývá, že touto vlastností nedisponují, protože jedno doménové jméno může registrovat a užívat v jednom časovém okamžiku pouze jediná osoba, která má monopol k užívání doménového jména pro celý svět.¹⁶ Podle některých odborníků je tento názor pravdivý v případě, kdy by se užívání domény vztahovalo pouze k subjektu, pro nějž je doména registrována, avšak nikoliv v případě, že užívání domény vztáhneme

---

¹⁴ ČERMÁK, JR., Karel. Spory týkající se doménových jmen v soudní praxi. In JAKL, Ladislav. *Uplatňování doménových jmen v rámci podnikatelských aktivit*. Praha : VŠVSMV, 2007, str.91.

¹⁵ Tamtéž str. 93

¹⁶ Tamtéž str. 94

k zákazníkům či uživatelům internetu v tom smyslu, že na jednu internetovou adresu se může současně napojit a využívat ji více uživatelů.¹⁷

---

¹⁷ KUPKA, Petr. Doména jako ochranná známka?. *Právní zpravodaj : Informace pro právní praxi*. 1.1.leden 2003, roč. 4, č. 1, s. 8

5 Doména ve vztahu k právu

Doménové jméno jako relativně nový trend stojí v současné době mimo přímou právní regulaci, nicméně na její užití lze aplikovat právní normy, jež upravují společenské vztahy s doménovými jmény související. Nutno rovněž podotknout, že velká část norem upravujících doménová jména a způsob jejich užití má povahu tzv. soft law, tedy pravidel a zvyklostí generovaných nestátními institucemi. Soft law sice není součástí právního řádu zejména z důvodu toho, že jeho dodržování není vymáháno prostředky státního donucení, ale jeho efektivita je často srovnatelná s efektivitou právních norem vydávaných státem.¹⁸ Dá se říci, že hlavním zdrojem norem spadajících do kategorie soft law je ICANN, a to zejména v oblasti přidělování doménových jmen a řešení sporů (Jednotná pravidla pro řešení sporů z doménových jmen) z nich vznikajících. Detailnější pojednání o aplikovatelnosti a funkčnosti soft law je však již nad rámec této práce a další odstavce budou věnovány platnému právu.

Jak již bylo výše několikrát uvedeno, doménová jména, ať už pod kteroukoliv vrcholnou TLD, registrují soukromé instituce, nikoliv státní úřady nebo osoby státem pověřené k provádění určitých vrchnostenských nebo jiných správních činností. Z toho plyne, že právní problematika registrace doménových jmen spadá zcela do oblasti soukromého práva.¹⁹

Prvotní otázkou, kterou je nutno vyjasnit, je odbornou i laickou veřejností často užívaný termín „vlastník doménového jména“, „majitel doménového jména“ a tudíž je nezbytné určit, zda je doménové jméno možné považovat za věc, protože vlastnické právo lze nabýt pouze k věci v právním smyslu. Český právní řád neobsahuje legální definici pojmu „věc“, nicméně obecně přijímaný závěr doktríny chápe pojem věc v úzkém smyslu, a sice jako ovladatelné hmotné předměty, které slouží potřebám lidí²⁰. Z tohoto úzkého vymezení pojmu věc lze dovodit, že doménová jména, která nejsou hmotným předmětem, nejsou a ani nemohou být předmětem vlastnického práva a jejich držitel tudíž nemůže být vlastníkem. Pojem vlastník doménového jména, ač právně

---

¹⁸ PELIKÁNOVÁ, Radka, ČERMÁK, Karel. *Právní aspekty doménových jmen*. Praha : Linde, 2000. 210 s., 1. vyd., ISBN 80-7201-245-2, str. 20.

¹⁹ tamtéž, str. 18

²⁰ tamtéž str. 43

nesprávný, se do veřejného povědomí vžil takovým způsobem, který bude jenom velmi složitě nahrazen jiným, ač přesnějším termínem. V této práci však budeme pro přesnost a snadnější orientaci používat termín registrant, označující osobu, která si pro sebe registrovala doménové jméno druhého řádu.

Z konstatování, že doménové jméno není věcí v právním smyslu a tudíž nemůže být předmětem vlastnického práva, vyplývá pro uživatele nemožnost dovolat se ochrany na základě ústavních a zákonných ustanovení chránících vlastnické právo. Není-li doménové jméno věcí v právním smyslu, nemůže být ani předmětem jiných věcných práv, tj. věcných práv k věcem cizím, např. zástavního práva či práva zadržovacího, neboť všechna tato práva jsou vymezena jako práva k věcem.²¹ Doménové jméno tedy nelze ani prodat, zastavit, zadržet, nelze na ně vést výkon rozhodnutí, apod.²²

Samostatnou kapitolu představuje i úvaha zda registrant doménového jména nemůže být považován za jakéhosi nájemce, kdy „vlastníkem“ zůstává registrátor. Ve prospěch této úvahy svědčí skutečnost, že registrant doménového jména je povinen za toto doménové jméno odvádět roční poplatek, což je analogické vztahu nájemce-pronajímatel. Nájemní smlouva je vymezena v ustanovení §663 ObčZ následovně:“ Nájemní smlouvou pronajímatel přenechává za úplatu nájemci věc, aby ji dočasně (ve sjednané době) užíval nebo z ní bral užitky“. Pojmovými znaky nájemní smlouvy podle občanského zákoníku tedy jsou:

- úplatný vztah
- předmětem je věc
- dočasný charakter právního vztahu.

Z těchto pojmových znaků a vymezení věci v předchozím odstavci vyplývá, že doménové jméno nesplňuje znaky věci a tudíž nemůže být ani předmětem nájemní smlouvy.

Dle některých autorů představuje doménové jméno primárně smluvní nárok jeho majitele na zřízení a vedení zápisu tohoto doménového jména v databázi registrátora, tj. správce doménového jména nejvyššího stupně, pod kterým je doménové jméno druhého

---

²¹ PELIKÁNOVÁ, Radka, ČERMÁK, Karel. *Právní aspekty doménových jmen*. Praha : Linde, 2000. 210 s., 1.vyd., ISBN 80-7201-245-2, str 46

²² tamtéž., str.44

stupně zřízeno.²³ Takovéto právo zcela určitě může být předmětem občanskoprávních vztahů podle vymezení ustanovením §118 odst. (1) ObčZ.

Přijmeme-li názor uznávající doménové jméno jako smluvní nárok, lze ve vztahu k doménovému jménu hovořit spíše než o vlastnictví přesněji jako o držbě, která vznikla jako instrument snažící se reflektovat fakticky existující stav již v dobách Říma. Držbu vymezuje ustanovení § 129 ObčZ, který definuje předmět držby v odstavci 2 následovně: „Držet lze věci, jakož i práva, která připouštějí trvalý nebo opětovný výkon“. Z uvedené definice je zřetelné, že zákon držbu definuje širěji než vlastnictví, jehož předmětem mohou být pouze věci v právním smyslu, a připouští, aby jejím předmětem byly kromě věcí i práva, konkrétně práva umožňující trvalý nebo opětovný výkon, mezi něž se zajisté řadí i práva k doménovému jménu, neboť zpravidla umožňují nepřetržité užívání domény po určitou dobu (zpravidla jeden a více let). Držitelem je podle ustanovení §129 odst. (1) ObčZ „ten, kdo s věcí nakládá jako s vlastní nebo kdo vykonává právo pro sebe.“ Z této definice držitele je možné stanovit, že registrant doménového jména splňuje pojmové znaky držitele, neboť vykonává právo pro sebe, resp. s cílem získat z tohoto práva užitek pro sebe.

Aplikace držby na režim doménových jmen má význam zejména při stanovení zásad vypořádání mezi osobou, pro níž bylo jméno zaregistrováno a osobou mající k témuž označení silnější práva. Kritériem vypořádání by tu byla především držitelova dobrá víra.²⁴ Dobrá víra spočívá v subjektivním přesvědčení držitele, že je nositelem práva, které vykonává, popřípadě, že právo, které vykonává, nabyl oprávněně a z objektivních skutečností, které svědčí názoru subjektu, že neexistují důvody, pro které by tomu tak nebylo. V dobré víře nemůže jednat registrant doménového jména, který si ze spekulativních důvodů zaregistruje doménové jméno shodné s všeobecně známou ochrannou známkou, přičemž mu ze všech vnějších skutečností musí být zřejmé, že touto registrací porušuje subjektivní práva jiné osoby, která se zřetelem ke všem okolnostem musel znát.

---

²³ FRIMMEL, Martin. *Elektronický obchod : právní úprava*. 1. vyd. Praha : Prospektrum, 2002. 321 s. ISBN 80-7175-114-6, str. 176

²⁴ TRAPL, Vojtěch. Problematika národních domén .cz. In JAKL, Ladislav. *Uplatňování doménových jmen v rámci podnikatelských aktivit*. Praha : VŠVSMV, 2007, str.19

6 Konflikt doménových jmen s jinými právy

Vzhledem ke skutečnosti, že doménová jména jsou registrována na základě zásady first come first serve automaticky bez předchozího zkoumání, není možné předběžně zjistit, zda předmětné doménové jméno nezasahuje do práv jiných osob. Těmito právy jsou nejčastěji práva na označení, k nimž se řadí ochranné známky, právo k obchodnímu jménu, právo na označení, popřípadě také název právnické osoby. Konflikt doménových jmen však může nastat i ve vztahu k jiným právům, a to kupříkladu s právem autorským nebo všeobecným osobnostním právem fyzické osoby.

Možnost konfliktů je ještě umocněna jedinečností doménových jmen, kdy nelze stejné doménové jméno pod stejnou vrcholnou doménou registrovat pro více subjektů a tím zajistit jejich koexistenci v prostředí sítě internet.

Dalším významným důvodem kolize doménových jmen a jiných práv je teritoriální neomezenost doménových jmen, kdy jakékoliv doménové jméno pod kteroukoliv vrcholnou TLD může narušovat místní práva na označení, jinými slovy i doména registrovaná pro subjekt sídlící v USA využívající doménu registrovanou pod TLD .com může narušovat práva k ochranné známce v České republice, a to zejména z důvodu, že webová prezentace tohoto subjektu je přístupná i spotřebitelům z České republiky.

Určitá typická jednání, která vedou ke kolizím doménových jmen s jinými chráněnými zájmy, dostala svá specifická, z angličtiny převzatá, označení, např. domain-grabbing, typosquatting, reverse-domain hijacking, cybersquatting. Všechna tato jednání mají společné znaky, které lze shrnout do následujících bodů:

- registrant nemá žádný zjevný důvod k registraci doménového jména
- doménové jméno je tvořeno anebo obsahuje označení shodné nebo zaměnitelné s označením jiného subjektu
- doménové jméno neobsahuje aktivní prezentaci
- doménové jméno je nabídnuto k prodeji oprávněnému uživateli nebo třetí osobě za cenu výrazně převyšující náklady na registraci
- registrant má pro sebe registrováno větší množství domén
- registrant je k oprávněnému uživateli v soutěžním vztahu.

Tyto podmínky ovšem nemusí být splněny současně, jsou pouze jakýmsi vodítkem ukazujícím na cybersquatting, případně domain-grabbing, či jiné druhy neoprávněného užití doménových jmen.²⁵ Existence těchto jevů dokazuje, že kolize doménových jmen s jinými chráněnými právy třetích osob je ve většině případů vyvolána úmyslně s cílem získat z takového jednání prospěch a tudíž svědčí o naléhavosti tohoto problému a potřebě jeho řešení prostředky práva.

Ke kolizi doménového jména s právy třetích osob může docházet v důsledku užívání doménového jména, v důsledku jeho registrace nebo kombinací obou faktorů. Příkladem kolize v důsledku užívání je případ, kdy doménové jméno samo o sobě žádá práva třetích stran neporušuje, ale jeho prostřednictvím lze získat informace, které práva třetích osob porušují – příkladem budiž internetová prezentace, která umožňuje přístup k hudebním souborům bez souhlasu nositele autorských práv, nebo poskytující informace, které jsou schopné poškodit pověst jiné osoby. Příkladem kolize, ke které dochází již samotnou registrací doménového jména, se budeme zabývat v následujících odstavcích a představují případy přímého zásahu do práv třetích osob již samotnou registrací doménového jména. Kombinací obou prvků, tedy kolize v důsledku registrace nebo v důsledku užívání, je pravděpodobně nejčastější případ kolize doménových jmen s právy třetích osob, a jsou to nejčastější případy, kdy si subjekt zaregistruje doménové jméno shodné s chráněným právem jiné osoby a na webové prezentaci poskytuje informace o konkurenčních výrobcích.²⁶

Z výše uvedeného plyne, že konflikty doménových jmen s jinými právy třetích osob lze obecně rozdělit do několika skupin, a sice

1. první nejvýznamnější skupinu tvoří konflikty doménových jmen s různými právy na označení. Jsou to situace, kdy si určitá osoba registruje doménové jméno shodné s chráněným právem na označení ať už za účelem sebezprezentace nebo s cílem prodeje této domény oprávněnému subjektu. Hlavním znakem tohoto typu konfliktů je úmysl a cíl registrujícího subjektu získat z takového registrace majetkový prospěch

---

²⁵ FRIMMEL, Martin. Právní aspekty doménových jmen (Problémy z praxe a jejich řešení). *Právní rádce*, srpen 2000, str. 12

²⁶ Viz HOSTAŠ, Petr. Praxe při registraci národních domén .cz a řešení sporů. In JAKL, Ladislav. *Uplatňování doménových jmen v rámci podnikatelských aktivit*. Praha : VŠVSMV, 2007, str.48.

2. druhá skupina případů se od první liší pouze tím, že jednání registrujícího subjektu schází jednoznačný spekulativní úmysl. Může se jednat například o případy, kdy dvěma subjektům svědčí práva k doménovému jménu z jiných titulů (např. z ochranné známky a z titulu názvu právnické osoby)
3. další skupinu konfliktů přináší situace, kdy doménové jméno není shodné, ale pouze zaměnitelné s chráněným právem třetí strany. Pro spekulativní registrace zaměnitelných doménových jmen se zažil termín typosquatting, čili registrování doménových jmen, které reflektují typické chyby, které se stávají při překlepech v okamžiku zadávání doménových jmen do adresy prohlížeče. Příkladem takového zaměnitelného označení může být například doménové jméno gogle.com versus google.com (obě tyto domény vlastní společnost google právě z důvodu předcházení omylů).
4. Poměrně specifickou problematiku představují také registrace obecných slov a druhových označení, které však již nespádají do rozsahu této práce. Jenom v krátkosti lze připomenout mediálně diskutovanou kauzu doménového jména sex.com nebo hauptbahnhof.de
5. Zajímavou skupinou kolizí je skupina, kdy dochází k obrácenému narušení práv registranta doménového jména. Do této skupiny se řadí případy, kdy si subjekt A zaregistruje doménové jméno, aniž k němu má příslušná jiná práva, ale které nenarušuje práva třetích osob. Následně po registraci začne subjekt B využívat tohoto označení tím, že si zaregistruje ochrannou známku shodného jména, nebo doménové jméno pod jinou vrcholnou TLD nebo jinak a tím naruší aktivity subjektu A. Tato skupina případů je zatím poměrně úzká, ale s přibývajícím počtem doménových jmen dochází k úbytku vhodných slov, které mohou být vhodným doménovým označením a správná volba doménového jména je výsledkem poměrně značného úsilí. Lze se tedy domnívat, že tyto případy budou v budoucnu stále častější.²⁷

6.1 Doménové jméno a ochranná známka

---

²⁷ TRAPL, Vojtěch. Problematika národních domén .cz. In JAKL, Ladislav. *Uplatňování doménových jmen v rámci podnikatelských aktivit*. Praha : VŠVSMV, 2007, str.22.

Ochrannou známku definuje zákon č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č.6/2002 SB., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochranných známkách) v ustanovení §1, kde stanoví, že „ochrannou známkou může být za podmínek stanovených tímto zákonem jakékoliv označení schopné grafického znázornění, zejména slova, včetně osobních jmen, barvy, kresby, písmena, číslice, tvar výrobku nebo jeho obal, pokud je toto označení způsobilé odlišit výrobky nebo služby jedné osoby od výrobků nebo služeb jiné osoby.“ Z uvedené legální definice vyplývá několik druhů ochranných známek, kde nejčastější jsou

- ochranná známka slovní – tvořená pouze slovním prvkem
- ochranná známka obrazová – tvořená pouze obrazovým prvkem (např. logo)
- ochranná známka kombinovaná – tvořená slovním prvkem ve spojení s obrazovým prvkem (např. logo a název firmy)

Mezi další ochranné známky patří ochranná známka zvuková, čichová, tvořená barvou a další druhy ochranných známek. Z povahy doménových jmen a definice ochranných známek vyplývá, že nejčastějším předmětem kolize bude právě kolize doménového jména s ochrannou známkou slovní, případně kombinovanou.

Podle ustanovení §20 ZOZ vzniká přihlašovatelovi právo přednosti okamžikem podání přihlášky. Práva z ochranné známky však přihlašovatelovi vznikají až okamžikem zápisu do rejstříku ochranných známek. Rozdíl mezi doménovým jménem a ochrannou známkou dále plyne ze systému registrace jednotlivých statků. Zatímco ochranná známka je formální institut založený na registrační zásadě, kde registrujícím orgánem je orgán veřejné moci, u doménových jmen je registrujícím orgánem soukromoprávní subjekt. Mnoho subjektů v posledních letech přistupuje k registraci ochranných známek v podobě doménových jmen ve snaze zajistit si účinnou ochranu před případným narušitelem (příkladem jsou např. parfemy.cz, krása.cz a další).

Vlastník registrované ochranné známky má výlučné právo užívat ochranou známku ve spojení s výrobky nebo službami, pro než je chráněna, jak vyplývá z ustanovení §8 zákona o ochranných známkách, který dále stanoví zápočetní právo majitele ochranné známky, který může podle ustanovení § 8 odst. 2 ZOZ zamezit komukoliv užívat označení shodné s ochrannou známkou pro shodné výrobky a služby v obchodním styku bez souhlasu vlastníka ochranné známky. Dle dikce zákona lze

zamezit nejenom užívání shodného označení, ale i označení, u něhož z důvodu shodnosti nebo podobnosti označení existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti ve vztahu k výrobkům a službám, pro něž je ochranná známka zapsána. Zákon rovněž umožňuje domáhat se zákazu užívat označení shodné s ochrannou známkou nebo jí podobné pro výrobky nebo služby, které sice nejsou podobné těm, pro které je ochranná známka zapsána, avšak jde o ochrannou známku, která má dobré jméno v České republice a jeho užívání by nepoctivě těžilo z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména ochranné známky nebo jim bylo na újmu²⁸.

Z práva záповědi plyne i oprávnění vlastníka ochranné známky zabránit registraci doménového jména, které je shodné nebo podobné s registrovanou ochrannou známkou. Toto oprávnění vlastníka ochranné známky je však omezeno řadou faktorů, které musí být naplněny. Při zkoumání rozporu doménového jména a ochranné známky je potřeba posoudit následující hlediska.

6.1.1 Užití v obchodním styku

Aby se majitel ochranné známky mohl domáhat nároků vůči registrantovi doménového jména na základě ustanovení §8 odst. 2 ZOZ, je v prvé řadě nutné, aby doménové jméno bylo užíváno v obchodním styku. Z toho vyplývá, že pokud je doménové jméno, ač shodné s registrovanou ochrannou známkou, užíváno výhradně pro soukromé účely, např. jako prezentace rodinných fotografií, nelze se domáhat ochrany na základě ZOZ.

6.1.2 Zásada speciality

Dalším nezanedbatelným aspektem známkoprávní ochrany je zásada speciality, tedy skutečnost, že ochranná známka se vztahuje vždy ke konkrétním výrobkům a službám a nikoliv obecně k veškeré činnosti subjektu. Tímto aspektem se ochranná známka do značné míry liší od doménových jmen, která jsou registrována nezávisle od výrobků nebo služeb svého registranta. Při posuzování porušení práv k ochranné

---

²⁸ Ustanovení §8odst. 2 písm. c) ZOZ

známce je tedy nutno rovněž posuzovat, zda k porušení dochází ve vztahu ke shodnému nebo podobnému seznamu výrobků a služeb. Případem takového užívání v praxi typicky bude situace, kdy pod určitým doménovým jménem je provozována webová stránka umožňující nákup shodných nebo podobných výrobků a služeb anebo propagující soutěžitele, kteří se výrobou nebo prodejem takovýchto výrobků zabývají. V takovýchto případech lze považovat jednání registranta doménového jména za porušení práv k ochranné známce.

Otázka shodnosti nebo podobnosti výrobků a služeb se setkává s dvěma rozdílnými názory, a sice, že pro uplatnění zápočetního práva majitele ochranné známky je nutné, aby byla tato ochranná známka zapsána pro služby ve třídě 38, tedy pro elektronické nástěnky, elektronickou poštu, počítačovou komunikaci a další související služby²⁹. Názory druhé strany naopak prosazují myšlenku shodnosti nebo podobnosti výrobků a služeb, které jsou pod konkrétní internetovou prezentací nabízeny.³⁰ Nutno podotknout, že názor druhé skupiny odborníků je v současné době převažující a obecně uznávaný³¹, a to zejména proto, že internet je chápán pouze jako zprostředkující reklamní médium a tudíž nutnost registrovat ochrannou známku i pro třídu 38, aby subjekt zabránil jejímu užití jako doménového jména je stejně absurdní jako v případě, kdy by si subjekt musel registrovat ochrannou známku i pro papír, nebo hudbu pokud plánuje pro propagaci svých výrobků a služeb využít tištěné inzerce nebo inzerce ve sdělovacích prostředcích.

Ztotožníme-li se s výše uvedeným a všeobecně uznávaným názorem, musíme dospět k názoru, že pokud subjekt, ač jednající v hospodářské soutěži, využívá doménové jméno k propagaci výrobků anebo služeb odlišných od těch, pro které je ochranná známka zapsána, nemůže se majitel ochranné známky domáhat zákazu takového užívání doménového jména.

---

²⁹ SMEJKAL, Vladimír, VANDĚLÍKOVÁ, Jana. Jména domén v internetu III. *CHIP*. 1.1.leden 1998, č. 1, s. 25. nebo MATES, Pavel, SMEJKAL, Vladimír. Doména a práva na označení. *Právní rádce*. 1.1.červen 1999, č. 6, s. 43

³⁰ FRIMMEL, Martin. Právní aspekty doménových jmen : Problémy z praxe a jejich řešení. *Právní rádce*. 1.1.srpen 2000, č. 8, s. 2.

³¹ Svůj názor v pozdějších článcích a publikacích změnil i Vladimír Smejkal, který píše: „Dospěl jsem postupem času k názoru odlišnému: podle něj nelze požadovat po majiteli ochranné známky pro určitý produkt, aby - chce-li jej propagovat prostřednictvím své domény na Internetu – si rozšiřoval ochranu přinejmenším o třídu 35.“ (SMEJKAL, Vladimír. *Internet @ §§§*. 1. vyd. Praha : Grada, 1999. 166 s. ISBN 80-7169-765-6 . str. 48

Zásadu speciality umožňuje zákon překonat známkám, které získaly na území České republiky dobré jméno a jejichž užívání by nepoctivě těžilo z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména ochranné známky, a to i za předpokladu, že výrobky nebo služby si nejsou navzájem podobné ani zaměnitelné.

6.1.3 Posouzení podobnosti a zaměnitelnosti

Dalším specifickým předpokladem využití zápočetního práva majitele ochranné známky vůči registrantovi doménového jména je předpoklad shodnosti anebo zaměnitelnosti obou označení. Zatímco otázka shodnosti je poměrně jednoznačná, za předpokladu, že uznáme skutečnost, že vrcholná doména (např. cz) a www neplní žádnou rozlišovací funkci a budeme posuzovat pouze doménu druhého stupně, z doménového jména www.ceskapojistovna.cz budeme posuzovat pouze kmen, tedy [ceskapojistovna](http://ceskapojistovna.cz), otázka podobnosti s sebou přináší značná úskalí spojená jednak s technickými parametry doménových jmen jako lidských prepisů technických informací a také se zatím nepříliš rozsáhlou praxí soudů, která je však rok od roku bohatší.

Obecně u ochranných známek se při posuzování zaměnitelnosti posuzuje vizuální, fonetické a sémantické hledisko. Budeme-li porovnávat dvě slovní ochranné známky, nehraje vizuální hledisko žádnou roli. Naopak budeme-li posuzovat dvě obrazové nebo kombinované ochranné známky bude jistě vizuální stránka důležitá. Tyto aspekty však nelze zcela a plně převzít do posuzování podobnosti ochranné známky a doménového jména, a to zejména proto, že doménové jméno nelze vyjádřit v grafické podobě, ale pouze v podobě slovní. Z toho plyne, že ne každá ochranná známka může být doménovým jménem.

Dalším aspektem je stránka sémantická. Nedá se říct, že doménové jméno a ochranná známka jsou zaměnitelné jenom proto, že mezi oběma označeními existuje sémantický vztah, a to proto, že doménová jména umožňují registraci různých označení nezávisle na gramatické nebo sémantické příbuznosti, jinými slovy vedle sebe mohou bez problémů existovat doménová jména www.pocitac.cz a www.computer.cz anebo dokonce www.pocitace.cz, mezi nimiž je zřetelné sémantické pouto, ale ve vztahu k zápočetnímu právu majitele ochranné známky se jej nelze bez dalšího domáhat.

Fonetické hledisko představuje samostatnou kapitolu, a to zejména z důvodu, že doménová jména nejsou primárně určena k vyslovování a také proto, že míra podobnosti zde musí být dána také technickými možnostmi překladače jazyků, který neumožňuje přepis české diakritiky (háčků a čárek) do doménových jmen. Následně lze tento fenomén demonstrovat na příkladu www.ceskapojistovna.cz, kde soud shledal shodnost s označením Česká pojišťovna, a to navzdory fonetické odlišnosti obou názvů. Soud ve svém odůvodnění mimo jiné řekl: „K námitkám odvolatele pak lze uvést, že doménové jméno prvního žalovaného „ceskapojistovna“ a nikoli Česká pojišťovna (jak zní kmen obchodní firmy žalobce a text v jeho ochranných známkách), neboť to je dáno technickými možnostmi označování v internetové síti. Je třeba proto dovodit, že znění doménového jména je totožné se zněním obchodní firmy žalobce a textem ochranných známek“³².

Dalším důležitým aspektem při posuzování zaměnitelnosti ochranné známky a doménového jména je přihlížení k celkovému dojmu, který vzniká u průměrného spotřebitele. Ve vztahu k doménám je nutno zdůraznit, že průměrný spotřebitel pohybující se na internetu se ne zcela shoduje s průměrným spotřebitelem pohybujícím se v reálném světě. Pro posouzení zaměnitelnosti je důležité si uvědomit, že internetový spotřebitel je mnohem pozornější, vědom si důležitosti každého jednotlivého znaku při zadávání doménového jména, zatímco od průměrného spotřebitele v reálném světě se očekává pouze jakési povrchní vnímání informací a dojmů, které v něm tyto informace zanechávají, internetový spotřebitel je mnohem obezřetnější a vnímavější k detailům. Proto i při posuzování zaměnitelnosti dvou označení je nutno brát zřetel na to, o jaká označení se jedná. Z výše uvedeného vyplývá, že při posuzování dvou označení užívaných v reálném světě lze přistoupit k větší míře rozdílnosti dvou označení a prohlásit je za zaměnitelná (např. buddy.cz a bud) zatímco v internetovém prostředí je možno umožnit koexistenci označení bližších (zejména také z důvodu omezené kapacity doménových jmen, kdy by přemíra omezujících rozhodnutí zúžila již tak značně komplikovaný výběr). Při posuzování rozdílnosti označení je nutno vycházet také z rozhodnutí OHIM v případě C-39/97 Canon Kabushiki Kaisha v Metro-Goldwyn-Mayer Inc., kde zazněla zásada stanovící, že nižší míra podobnosti zboží a služeb může být kompenzována větší podobností předmětných označení a naopak („A

---

³² Rozhodnutí vrchního soudu v Praze ohledně domény „ceskapojistovna.cz“ ze dne 10. srpna 2004

lesser degree of similarity between the goods may be offset by a greater degree of similarities between the marks and vice versa“). Při posuzování zaměnitelnosti je tedy nutné brát ohled i na podobnost výrobků a služeb registrovaných pro předmětnou ochrannou známku s výrobky anebo službami nabízenými prostřednictvím internetové prezentace zobrazené pod sporným doménovým jménem.³³

6.1.4 Zásada teritoriality

Další charakteristickou vlastností ochranných známek, která je zásadním způsobem odlišuje od doménových jmen, je jejich teritoriální omezenost, tzn. účinky zápisu ochranné známky se vždy váží ke konkrétnímu území.

V současné době existují na území České republiky tři druhy ochranných známek, a sice národní ochranné známky, ochranné známky Společenství a mezinárodní ochranné známky. Zatímco národní ochranné známky se váží pouze na území České republiky a mezinárodní ochranné známky pouze na území těch zemí, které jsou určeny v přihlášce mezinárodní ochranné známky, je jakousi světlou výjimkou ochranná známka Společenství, která je platná a účinná na území všech států Evropského společenství. Ani jedna z výše uvedených známek však nemá celosvětovou platnost. Na druhou stranu, jak již bylo zmiňováno v úvodu, je jednou z vlastností doménových jmen teritoriální neomezenost. Teritoriální povaha ochranných známek a globální povaha internetu se tu tak dostávají do konfliktu a mohou vést k situacím, jež se jeví jako nežádoucí. Známková ochrana se často ukazuje jako příliš široká.³⁴ Dochází často k případům, kdy subjekt A ze státu A si v dobré víře zaregistruje doménové jméno shodné s ochrannou známkou subjektu B ze státu B. Tato webová stránka je však přístupná i z území státu B a tudíž subjekt B se může domáhat na subjektu A zdržení se užívání této doménové prezentace. Za předpokladu, že subjektu A nenáleží žádná práva zdůvodňující registraci doménového jména (zejména v případě generických označení),

---

³³ Více o problematice zaměnitelnosti včetně slabých prvků a zaměnitelnosti v užším a širším smyslu FRIMMEL, Martin. *Elektronický obchod : právní úprava*. 1. vyd. Praha : Prospektrum, 2002. 321 s. ISBN 80-7175-114-6, str. 192.

³⁴ PELIKÁNOVÁ, Radka, ČERMÁK, Karel. *Právní aspekty doménových jmen*. Praha : Linde, 2000. 210 s., 1.vyd., ISBN 80-7201-245-2, str.147

je pravděpodobné, že subjekt A bude povinen zdržet se užívání doménového jména na území státu B.

6.1.5 Limity známkoprávní ochrany

Ač se ve světle předchozích odstavců může zdát známkoprávní ochrana silným nástrojem, není zcela bezbřehá a naráží kromě výše uvedených specifik (zásada speciality, teritoriality) i na další omezující faktory, které slouží jako jakési korektivy známkoprávní ochrany. Předně je nutno říci, že v praxi může docházet a často také dochází ke skutečnosti, kdy je ochranná známka zapsána pro různé majitele v různých třídách výrobků a služeb (např. ochranná známka TATRA patřící různým subjektům a registrována v různých třídách výrobků a služeb). V těchto případech nelze automaticky každému z těchto subjektů přiznat právo užívat ochrannou známku jako doménové jméno, protože to technická povaha internetu nedovoluje a doménové jméno lze zaregistrovat pouze pro jeden z těchto subjektů (v našem případě pro společnost TATRA, a.s.). V takovýchto případech bude třeba velmi pečlivě zvažovat, kterému z vlastníků ochranné známky přísluší v konkrétním případě silnější právo.³⁵ V otázkách shodných ochranných známek se lze však setkat i s názorem, že při posuzování shodných ochranných známek neexistuje „silnější“ právo a subjekty by si při přístupu k doménovému jménu měly být rovny.³⁶

Protože nejenom vlastník doménového jména může porušovat práva třetí strany plynoucí z ochranné známky, ale i majitel ochranné známky může teoreticky narušovat práva vlastníka doménového jména nabyté v dobré víře, existují právní instrumenty zakotvené v zákoně o ochranných známkách, které poskytují ochranu vlastníkům doménových jmen, které byly registrovány před podáním přihlášky ochranné známky. Tímto ustanovením je zejména §10 odst. 2 ZOZ, který stanoví povinnost vlastníka ochranné známky strpět užívání shodného či podobného označení v obchodním styku, jestliže práva k tomuto označení vznikla před podáním přihlášky a užívání tohoto označení je v souladu s právem České republiky.

---

³⁵ ČERMÁK, JR., Karel. Spory týkající se doménových jmen v soudní praxi. In JAKL, Ladislav. *Uplatňování doménových jmen v rámci podnikatelských aktivit*. Praha : VŠVSMV, 2007. str. 98.

³⁶ Tamtéž str. 98 a 99.

6.2 Doménové jméno a obchodní firma

Poměrně častým případem kolize doménového jména s právem na označení je také kolize s obchodní firmou anebo s názvem právnické osoby.

Zákonnou úpravu firmy nalezneme v Obchodním zákoníku v ustanoveních § 8 až 12 a také v občanském zákoníku v ustanovení §19b zakotvující ochranu názvu právnické osoby. Pojmy název právnické osoby a firma jsou přitom odlišnými pojmy upravenými ve dvou různých právních předpisech. Firmou se rozumí název, pod kterým podnikající právnická nebo fyzická osoba činí právní úkony při své podnikatelské činnosti. Mezi úpravou podle obchodního zákoníku a podle občanského zákoníku platí vztah speciality a subsidiarity³⁷.

Obchodní firmou rozumíme název, pod kterým je podnikatel zapsán do obchodního rejstříku.³⁸ Firmou fyzické osoby je její jméno a příjmení a může dále obsahovat dodatek odlišující osobu podnikatele nebo druh podnikání. Firma obchodní společnosti nebo družstva, které se zapisují do obchodního rejstříku, je název, pod kterým jsou v tomto rejstříku zapsány. Součástí firmy právnických osob je i dodatek označující jejich právní formu. Obchodní zákoník dále upravuje práva vyplývající z obchodní firmy, a to v ustanovení §12 ObchZ, kde stanoví, že každý, kdo byl dotčen na svých právech neoprávněným užíváním firmy, může se na neoprávněném uživateli domáhat, aby se takového jednání zdržel a odstranil závadný stav. Ustanovení §12 ObchZ upravuje také další nároky, kterých se může domáhat ten, kdo byl dotčen na svých právech neoprávněným užíváním firmy.

Na základě výše uvedených zákonných ustanovení si musíme položit otázku, zda lze použít ustanovení §12 ObchZ na kolizi doménového jména a obchodní firmy. Ustanovení §8 ObchZ ukládá povinnost užívat jako součást firmy u právnických osob i dodatek označující právní formu, tedy např. abc, s.r.o., zatímco v případě doménových jmen se budeme nejčastěji setkávat pouze s užitím kmene obchodní firmy, např. www.abc.cz. Jak bylo uvedeno v předchozích částech práce, je potřeba při posuzování zaměnitelnosti postupovat opatrněji a s větší dávkou tolerance než v případech dvou označení užívaných mimo prostor internetu, a to z důvodů popsaných výše. Je nutno si

---

³⁷ TRAPL, Vojtěch. Problematika národních domén .cz. In JAKL, Ladislav. *Uplatňování doménových jmen v rámci podnikatelských aktivit*. Praha : VŠVSMV, 2007, str.38

³⁸ Ustanovení §8 odst. 1, věta první Obch.Z

tedy položit otázku, zda lze aplikovat ustanovení §12 ObchZ na kolizi obchodní firmy abc,s.r.o. a doménového jména www.abc.cz , anebo zda je nutné, aby doménové jméno rovněž obsahovalo dodatek určující právní formu (např. www.abesro.cz), aby bylo možné toto ustanovení aplikovat. Dle názoru některých autorů lze k řešení této otázky využít praxi zahraničních soudů, které se s touto otázkou vypořádaly ve prospěch kmene obchodní firmy.³⁹ Nutno ovšem dodat, že s otázkou kolize doménového jména a obchodní firmy se zabývaly i české soudy, a to mimo jiné v případě 32 Odo 447/2006, kdy Nejvyšší soud rozhodoval o zdržení se užívání označení zaměnitelného s obchodní firmou a ochrannou známkou z doménového jména. Ve svém dovolání „dovolatel brojil i proti závěru, že jeho provozování internetového obchodu na předmětné internetové adrese představuje zásah do práv žalobkyně a) k její tehdejší obchodní firmě („b. s.r.o.“), neboť i v tomto případě slovní spojení „bílé zboží“ je dostatečně odlišeno dovětkem „com“, když obchodní firma žalobkyně a) kromě slova „b.“ obsahovala i dovětek „cz, s.r.o.“. Samotná slovní spojení „b.“ a „b.“ či „b. s.r.o.“ právě pro odlišné dovětky měl za dostatečně odlišitelná“. Nejvyšší soud v tomto případě rozhodl v neprospěch dovolatele a v odůvodnění mimo jiné vyslovil“ „Obrana dovolatele založená na dostačující rozlišnosti jím užívaných internetových stránek od zapsané obchodní firmy žalobkyně a), spočívající v dovětcích „cz“ a „com“, neobstojí. Kmenovým základem zapsané obchodní firmy žalobkyně a) je slovo „b.“. Stejně tak kmenovým základem domény žalovaného je slovo „b.“. Tento kmenový základ je v obchodní firmě i v doméně dominantní. Pro běžného spotřebitele dovětky „cz“ a „com“ dostačující rozlišovací schopnost pro svoji nevýraznost nemají.“

Dalším důležitý předpoklad uplatnění §12 ObchZ vyplývá z jeho samotného znění, kdy důležitým slovem je „neoprávněný“. Ustanovení §12 se tedy nelze domáhat proti všem zásahům do obchodní firmy, ale pouze proti těm neoprávněným. Za neoprávněný zásah nebude zřejmě možné považovat případ, kdy registrantem doménového jména je osoba, které svědčí práva z vlastní obchodní firmy (např. zapsané pro jiný předmět činnosti nebo pro jiné město) anebo z jiných práv na označení (např. ochranné známky). Základní funkcí obchodní firmy je individualizační funkce, tak jak vyplývá i ze zákonného požadavku. Obchodní firma tedy slouží zejména k individualizaci podnikatele. Z tohoto požadavku také plyne, že každý podnikatel může

---

³⁹ FRIMMEL, Martin. *Elektronický obchod : právní úprava*. 1. vyd. Praha : Prospektrum, 2002. 321 s. ISBN 80-7175-114-6, str. 204

mít pouze jedno obchodní jméno.⁴⁰ Nicméně, podobně jako ochranné známky i u obchodních firem je možné nalézt identická označení. Ustanovení §10 ObchZ sice stanoví povinnost nezaměnitelnosti firmy, ale zároveň definuje i míru odlišnosti, kdy např. k odlišení firmy fyzické osoby postačí zpravidla uvedení jiného místa podnikání.

V těchto případech se opět projevuje technická povaha internetu, která umožňuje registraci doménového jména pouze pro jediného registranta, a tudíž v případě kolize doménového jména a obchodní firmy je nutné zkoumat oprávněnost registrace a užívání doménového jména za účelem zjištění neoprávněnosti takového užití obchodní firmy.

6.2.1 Doménové jméno a název právnické osoby

Vzhledem ke skutečnosti, že ustanovení o obchodní firmě se vztahují pouze na podnikatele zapsané v obchodním rejstříku⁴¹, poskytuje ochranu podnikatelům nezapsaným v obchodním rejstříku ustanovení §19b Občanského zákoníku, který v odstavci 2 stanoví „při neoprávněném použití názvu právnické osoby je možné se domáhat u soudu, aby se neoprávněný uživatel zdržel jeho užívání a odstranil závadný stav; je možné se též domáhat přiměřeného zadostiučinění, které může být požadováno i v penězích.“ Odstavec 3 tohoto ustanovení dále rozšiřuje užití citovaného odstavce i na zásah do dobré pověsti právnické osoby.

Rozsahem subjektů, které se mohou dovolat ochrany podle ustanovení §19b ObčZ, je tato ochrana jednou z nejobecnějších. Opět podobně jako u užití obchodní firmy je i u názvu právnické osoby nutno reagovat na podmínku neoprávněnosti užití. Neoprávněným užitím rozumíme jenom takové užití, které je v rozporu s oprávněnými zájmy právnické osoby, které navíc neustupují před jinými konkurujícími zájmy či hodnotami.⁴²

I v případě názvu právnické osoby je nutné si položit otázku, zda registrace doménového jména shodného s názvem právnické osoby představuje neoprávněné užití názvu právnické osoby tak, jak jej předpokládá ustanovení §19b ObčZ. Vzhledem

---

⁴⁰ PELIKÁNOVÁ, Radka, ČERMÁK, Karel. *Právní aspekty doménových jmen*. Praha : Linde, 2000. 210 s., 1.vyd., ISBN 80-7201-245-2, str. 155

⁴¹ §8 odst. 2) ObchZ

⁴² PELIKÁNOVÁ, Radka, ČERMÁK, Karel. *Právní aspekty doménových jmen*. Praha : Linde, 2000. 210 s., 1.vyd., ISBN 80-7201-245-2, str. 158

k tomu, že občanský zákoník nestanoví žádné omezující podmínky uplatnění ochrany názvu právnické osoby, lze se této ochrany domáhat vůči každému a vůči jakémukoliv neoprávněnému zásahu do práv k názvu právnické osoby. Z ustanovení zákona tedy vyplývá, že registraci a užívání doménového jména shodného s názvem právnické osoby, alespoň v jeho zaměnitelné části (tedy doméně druhého řádu) lze považovat za zásah do práv k názvu právnické osoby. Jak již bylo uvedeno výše, je však nutno posuzovat oprávněnost tohoto zásahu a tím nastavit limity práva na ochranu názvu právnické osoby. Za neoprávněné užívání nebude zřejmě možné považovat užívání doménového jména osobou, které svědčí práva k užívání sporného doménového jména z jiných titulů, např. z titulu ochranných známek. I v tomto případě bude nutné porovnávat dva nároky na doménové jméno vycházející z různých titulů.

Specifickým případem ochrany názvu právnické osoby podle ustanovení § 19b ObčZ je ochrana názvu obcí. Právní úprava obcí je obsažena v zákoně 128/2000 Sb. o obcích. Z ustanovení §2 tohoto zákona plyne, že obec je veřejnoprávní korporací, a je tedy právnickou osobou. Zákon o obcích dále stanoví, že každá obec má svůj název a názvy mají též části obce. Specifičnost ochrany názvů obcí spočívá v jejich historickém původu a také v geografické určitosti. Dále je nutno také dodat, že podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, mají obce povinnost zveřejňovat informace způsobem umožňujícím dálkový přístup, tedy nejčastěji prostřednictvím svých internetových prezentací. Bohužel velice často byla registrace doménových jmen ze stran obcí zanedbána, a i dnes nemá mnoho obcí otázku doménových jmen vyřešenou (např. na adrese www.ceskebudejovice.cz se zobrazuje prezentace realitní kanceláře, na adrese www.praha.cz turistické a kulturní informace o Praze, www.ustinadlabem.cz prezentace obchodní společnosti). Města a obce si pak mnohdy registrují doménová jména, na kterých by je průměrný občan určitě nehledal (např. www.c-budejovice.cz).

Otázkou i tady zůstává, jak se proti takovému jednání bránit, respektive jak mu předcházet, případně jak získat doménové jméno zpátky, bylo-li již registrováno. K otázce předcházení možné kolize nezbyvá než doporučit obcím včasnou registraci doménových jmen odpovídajících jejich názvu (tato možnost však bude aktuální již pouze pro menší a méně známe obce).

V případě existující kolize bude zřejmě nutné posoudit vztah uživatele předmětného označení k doménovému jménu. V případě, že se na stránkách nachází prázdná prezentace, registrant domény nabízí městu její prodej nebo se jiným způsobem snaží získat z takovéto registrace majetkový prospěch (například reklamními bannery umístěnými na předmětných stránkách), lze ve světle teorie a rozšiřující se judikatury usuzovat na případ tzv. domain.grabbing, proti kterému se dá úspěšně bránit soudní žalobou, a to i z titulu ochrany názvu právnické osoby podle ustanovení §19b ObčZ. Složitější situace ovšem nastane v případě, že na internetové prezentaci shodné s názvem obce se nachází prezentace úspěšné společnosti pocházející nebo mající vztah k dané obci. V tomto případě je zde velký prostor na uvážení a je nutno podrobně zkoumat jednotlivá práva svědčící oběma stranám sporu. Jakýmsi vodítkem mohou být například kritéria známosti subjektu v určitém okruhu spotřebitelů, zda prezentace je v souladu nebo v rozporu se zájmy obce, a další.⁴³

Zajímavé případy řešení sporů doménových jmen a názvů obcí můžeme zaznamenat u našich sousedů, a sice v Německu, kde v této otázce bylo již rozhodnuto větší množství sporů. Typickým příkladem může být rozhodnutí ve věci ansbach.de, kdy německý soud konstatoval, že tuto doménu smí používat pouze město Ansbach, a to proto, že lidé na předmětné doméně očekávají nejenom informace o městě Ansbach, ale také od města Ansbach⁴⁴. Podobná rozhodnutí padla také ve věci heidelberg.de, alsdorf.de a další.

6.3 Doménové jméno a doménové jméno

Vzhledem ke stoupající popularitě internetových prezentací, technickým možnostem internetu umožňujícím registraci jednoho doménového jména výlučně pro jednoho registranta a ubývajícího počtu volných doménových jmen logicky vyvstává otázka možné kolize dvou shodných nebo zaměnitelných doménových jmen.

---

⁴³ Více KUPKA, Petr. Doménové jméno versus název obce. *Veřejná správa*. 19.3.2003, č. 12, s. 23-25. Dostupný z WWW: <http://web.mvcr.cz/archiv2008/casopisy/s/2003/0012/konz_2.html>.

⁴⁴ LG Ansbach, rozsudek ze dne 5.3.1997 č.j. 2 O 99/87 v FRIMMEL, Martin. *Elektronický obchod : právní úprava*. 1. vyd. Praha : Prospektrum, 2002. 321 s. ISBN 80-7175-114-6, str. 208

Úplnou shodu celého doménového jména technická stránka fungování internetu sice nedovoluje, ale dovoluje koexistenci shodných doménových jmen druhého řádu pod rozdílnými TLD (např. výše uvedený příklad skiareal.cz a skiareal.com).

K otázce zaměnitelnosti respektive podobnosti dvou doménových jmen se vyjádřil Městský soud v Praze ve věci 15 cm 46 o zdržení se nekalé soutěže, kde proti sobě stály dvě doménová jména, a sice www.prace.cz a www.sprace.cz, které, jak je na první pohled zřejmé, se liší pouze jediným písmenem. Soud dne 23.11.2006 rozhodl o zamítnutí žaloby navrhovatele, registranta portálu www.prace.cz a své rozhodnutí zdůvodnil mimo jiné následovně: „K otázce zaměnitelnosti obou označení domén účastníků řízení poukázal odvolací soud na nutnost jiného pohledu na uživatele internetu jako na "průměrného spotřebitele". Podle jeho názoru již "průměrný" uživatel internetu (a tedy potenciální návštěvník stránek účastníků) je si vědom důležitosti každého písmene, číslice a znaménka v označení jakékoli adresy v internetové síti, a tedy i nezbytnosti naprosto přesného užití určitého doménového jména k otevření jím výhradně žádaných webových stránek (pokud neužije vyhledávače k nabídce adres při zadání konkrétního hesla). Pak nelze mít za osvědčené, že zněním doménových jmen webových stránek účastníků "průměrný" uživatel internetu bude maten a nerozliší je.“ Soud nicméně dále uvádí, že „Chce-li si uživatel otevřít domovskou stránku po zadání adresy www.prace.cz a omylem zmáčkne na klávesnici písmeno "s" před písmenem "p", takže zadá adresu www.sprace.cz, otevře se mu stránka žalovaného, na které je jednak žalovaný uveden jako provozovatel této stránky a jednak okamžitě, s ohledem na pro žalobce typický obrazový prvek připomínající písmeno "S" bílé barvy, umístěný v červené ploše různých tvarů a související s obchodními aktivitami žalovaného, pozná, že není na stránce, kterou chtěl zobrazit. To samozřejmě pozná i po zkontrolování správnosti zadání jím uvedené adresy.“

Z výše citovaného rozhodnutí soudu se lze domnívat, že při posuzování zaměnitelnosti dvou doménových jmen nelze přihlížet pouze k zaměnitelnosti doménových jmen jako takových, protože „průměrný spotřebitel“ internetu je velice obezřetný při zadávání internetové adresy, ale je nutno přihlížet i k celkovému vzhledu zobrazené zaměnitelné stránky, a sice proto, že tento obezřetný „průměrný spotřebitel“ bude náležitě informován o provozovateli zobrazených stránek. Jinými slovy, je možné,

že soud by ve výše uvedené věci rozhodl jinak pokud by byly obě porovnávány internetové prezentace vizuálně identické nebo velice podobné.

6.4 Doménové jméno a nekalá soutěž

V otázkách výše uvedených kolizí doménových jmen s právy na označení lze ve většině případů rovněž použít ustanovení na ochranu hospodářské soutěže, a to buď izolovaně nebo v kombinaci s ochrannou jednotlivých práv, tak jak jsou popsány výše.

Hospodářskou soutěž upravuje Obchodní zákoník v ustanoveních § 41 až 54, blíže pak upravují nekalou soutěž ustanovení §44 až 52, kde ustanovení § 44 představuje generální klauzuli nekalé soutěže a stanovuje pojmové znaky každého jednání, má-li být hodnoceno jako nekalosoutěžní. Následující ustanovení konkretizují jednotlivé zvláštní skutkové podstaty, z nichž pro oblast kolizí doménových jmen a práv na označení jsou nejvýznamnější zejména ustanovení §45 upravující klamavou reklamu a dále pak ustanovení §46, §47 a §48 upravující klamavé označení zboží a služeb, vyvolání nebezpečí záměny a parazitování na pověsti.

Před aplikací zvláštních skutkových podstat nekalé soutěže je nutno nejprve zkoumat naplnění předpokladů stanovených v generální klauzuli §44, které definuje nekalou soutěž jako „jednání v hospodářské soutěži, které je v rozporu s dobrými mravy soutěže a je způsobilé přivodit újmu jiným soutěžitelům nebo spotřebitelům.“ Z této legální definice vyplývají tři pojmové znaky nekalé soutěže, a sice

- jednání v hospodářské soutěži
- jednání v rozporu s dobrými mravy
- jednání způsobilé přivodit újmu jiným soutěžitelům nebo spotřebitelům.

Lze tedy dovodit, že ustanovení na ochranu proti nekalé soutěži nebude možné v případě kolizí doménových jmen a jiných práv na označení uplatnit na všechny případy, ale pouze na případy chování uskutečněného v hospodářské soutěži. Ustanovení o nekalé soutěži nebude zřejmě možné uplatnit na případy, kdy registrantem sporného doménového jména je fyzická osoba nepodnikatel a doménu využívá k např. k prezentaci rodinných fotografií, neboť v takovémto případě nepůjde zřejmě o jednání v hospodářské soutěži. Z tohoto pravidla existují výjimky, a to za předpokladu, že subjekt registrující doménu ji nabídne k prodeji oprávněnému subjektu. Tímto svým

činem vzniká mezi subjekty ad hoc soutěžní vztah, který má za následek rozšíření působnosti zákona o ochranných známkách i na subjekty stojící jinak mimo hospodářskou soutěž.

V oblasti doménových jmen je však nutno vnímat jednání v hospodářské soutěži mimořádně široce, je důležité si zejména uvědomit, že osobou jednající v hospodářské soutěži (dále jen soutěžitel) není jenom podnikatel, ale i jakákoliv fyzická nebo právnická osoba účastníci se hospodářské soutěže nebo mající schopnost ji svou činností ovlivňovat, i když není podnikatelem. Hospodářskou činností rozumíme jakoukoliv činnost sledující cíl dosažení zisku, a to nejenom finančního.

Z výše uvedeného tedy vyplývá, že jako jednání v hospodářské soutěži mohou být hodnoceny i spekulativní registrace doménových jmen provedené nepodnikateli, a to ať za účelem blokačním, tak za účelem získání majetkového prospěchu jejich prodejem oprávněnému subjektu. Takováto spekulativní jednání bude třeba považovat za jednání v hospodářské soutěži s ohledem na to, že mají závažný dopad na hospodářskou soutěž, jakož i na soutěžní výsledky jednotlivých soutěžitelů, a že tak zasahují do práv soutěžitelů svobodně rozvíjet soutěžní činnost v zájmu dosažení hospodářského prospěchu.⁴⁵

Dalším požadavkem je jednání v rozporu s dobrými mravy. Samotný pojem dobrých mravů není zákonem přímo definován a není ani v možnostech této práce se jím zabývat. Nutno však konstatovat, že ne každé jednání v hospodářské soutěži, které se snaží dosáhnout prospěchu nebo zisku na úkor jiného je jednáním v rozporu s dobrými mravy. O rozpor s dobrými mravy půjde v případě, kdy budou narušeny principy výkonové soutěže – tedy soutěže, v níž se náskok oproti konkurentům získává kvalitnějšími výrobky, lepšími službami, nižšími cenami, nápaditější reklamou.⁴⁶ Za jednání v rozporu s dobrými mravy je nutno považovat také jednání, které odporuje smyslu a účelu soutěže, resp. je s to společenskou funkci hospodářské soutěže zkrslit⁴⁷.

Ať se budeme na jednání v rozporu s dobrými mravy dívat z jednoho nebo druhého hlediska, bude zajisté možné hodnotit spekulativní registrace doménových

---

⁴⁵ Více k otázkám jednání v hospodářské soutěži . PELIKÁNOVÁ , Radka, ČERMÁK, Karel. *Právní aspekty doménových jmen* . Praha : Linde, 2000. 210 s., 1.vyd., ISBN 80-7201-245-2, str. 163

⁴⁶ FRIMMEL, Martin. *Elektronický obchod : právní úprava*. 1. vyd. Praha : Prospektrum, 2002. 321 s. ISBN 80-7175-114-6, str. 226

⁴⁷ PELIKÁNOVÁ , Radka, ČERMÁK, Karel. *Právní aspekty doménových jmen* . Praha : Linde, 2000. 210 s., 1.vyd., ISBN 80-7201-245-2, str. 164

jmen za jednání v rozporu s dobrými mravy soutěže, a to zejména proto, že osoba registrující si doménové jméno tak získává výhody, kterých by jinak nedosáhla. Těmito výhodami může být majetkový prospěch z prodeje takovéto domény. O rozpor s dobrými mravy půjde zajisté i v případě, kdy si doménové jméno ve zlé víře zaregistruje subjekt konkurující oprávněnému uživateli, čímž získá rovněž výhodu, kterou by jinak nezískal tím, že využívá pověsti jiného soutěžitele.

Posledním pojmovým znakem nekalé soutěže je způsobilost přivodit újmu jiným soutěžitelům nebo spotřebitelům. Zde je důležité zdůraznit, že požadavek je naplněn již samotnou hrozbou újmy a k naplnění tohoto pojmového znaku nemusí k újmě fakticky dojít. Registrace doménových jmen ve zlé víře je bezesporu způsobilá přivodit újmu jiným soutěžitelům, a to mimo jiné tím, že jim zabrání zaregistrovat si předmětné doménové jméno, na kterém mají oprávněný zájem a tím ostatním zabrání svobodně rozvíjet svou soutěžní činnost v zájmu dosažení hospodářského prospěchu.⁴⁸

Ani činnost soudní v otázkách nekalé soutěže a registrace doménových jmen nezůstala zcela pasivní a v posledních letech došlo k několika průlomovým rozhodnutím majícím vliv na vnímání generální klauzule nekalé soutěže. K těm nejzajímavějším zajisté patří případ [ibico.cz](#) a [kaufland.cz](#)

6.4.1 Případ [ibico.cz](#)

V tomto případě šlo o konflikt doménového jména [ibico.cz](#) registrovaného a užívaného žalovaným, společností Mobility, s.r.o. a mezinárodní ochranné známky platné na území České republiky ve znění IBICO. Žalobce se domáhal převodu sporné domény z titulu nekalé soutěže a svých ochranných známek.

Městský soud v Praze rozhodl ve prospěch žalobce a odvolací soud tento rozsudek částečně potvrdil (v otázce týkající se převodu domény).

Společnost Mobility, s.r.o. sice byla konkurenční společností žalobce, ale na stránkách [ibico.cz](#) nenabízela konkurenční výrobky chráněné předmětnou ochrannou známkou. Soud v této otázce vyslovil názor, že „nelze akceptovat závěr soudu prvního stupně, že již samotná registrace označení, shodného s označením chráněným ochrannou známkou, je bez dalšího porušením práv z ochranných známek.“

---

⁴⁸ Ustanovení §41 ObchZ

Žalovaný dále namítal nenaplněním podmínek generální klauzule nekalé soutěže tvrdíc, že mezi subjekty není soutěžní vztah, jelikož žalobce je zahraniční společností a výrobky na český trh uvádí prostřednictvím třetích osob. Soud se s tímto argumentem žalovaného vypořádal následovně: „Soutěžní vztah mezi žalobcem a prvním žalovaným je zde dán střetem nabídky výrobků žalobce (přitom je nerozhodné, v jakém stupni prodejního řetězce se právě nacházejí) a výrobků téhož druhu nabízených prvním žalovaným na společném tuzemském trhu, a je tedy jejich shodným soutěžním záměrem výrobky téhož druhu zde co nejvýhodněji prodat určitému okruhu možných zákazníků.“ Soud druhého stupně se dále vypořádal s další podmínkou užití generální klauzule nekalé soutěže podle ustanovení § 44 ObchZ, a sice s rozporem s dobrými mravy, když konstatoval: „Užití označení zaměnitelného s ochrannou známkou jiného soutěžitele k registraci domény spojené zde s užitím rozhodné části znění obchodní firmy tohoto jiného soutěžitele pak je jednáním v rozporu s dobrými mravy soutěže a je objektivně způsobilé přivodit újmu žalobci jako tomuto dalšímu soutěžiteli, ale i jiným soutěžitelům, neboť první žalovaný si přisvojil neoprávněně určitou výhodu a v soutěži pro sebe výhodnější pozici, kterou by jinak neměl.“ S poslední podmínkou generální klauzule nekalé soutěže se soud vypořádal tímto tvrzením: „Vzhledem k tomu, že označení doménového jména *ibico.cz* je způsobilé vyvolat mylnou domněnku, že doména náleží žalobci či jeho zástupci v ČR, dále klamnou představu o tom, že na stránkách jsou nabízeny výhradně výrobky značky IBICO, vede jednání prvního žalovaného rovněž k matení veřejnosti a je způsobilé tak i přivodit újmu spotřebitelům.“ V případě *ibico.cz* soud dospěl k názoru, že ačkoliv nejde o doménového spekulanta, je nutné jeho jednání považovat za nekalosoutěžní, a to již na základě registrace doménového jména, jehož kmen byl shodný s předmětnou ochrannou známkou.

6.4.2 Příklad *kaufland.cz*

Druhým zajímavým případem uplatnění nekalé soutěže je rozhodnutí v případě *kaufland.cz*. V tomto případě stála na straně žalobce společnost Kaufland Česká republika, v.o.s. a na straně žalovaného společnost *ha-vel internet, s.r.o.*, registrant doménového jména *kaufland.cz*.

Žalobce argumentoval vlastnictvím národních ochranných známek kaufland a ochranných známek Společenství a dále registrací shodných doménových jmen pod jinými národními TLD (kaufland.pl a další). Vzhledem ke skutečnosti, že na předmětných stránkách nebyla umístěna žádná prezentace, usuzoval žalobce na spekulativní registraci a domáhal se převodu sporné domény na sebe na základě ustanovení obchodního zákoníku o nekalé soutěži.

Žalovaný na druhou stranu upozorňoval na absenci soutěžního vztahu mezi žalobcem a žalovaným, a tím i nemožnost aplikace ustanovení o jednání v hospodářské soutěži, na pravidlo first come, first served, na odlišnost firmy společnosti Kaufland od znění doménového jména (tj. Kaufland Česká republika v.o.s a domény kaufland.cz) a také na nedostatek zlé víry, jelikož sám hodlal doménové jméno využívat.

Městský soud v Praze jako soud první instance rozhodl ve prospěch žalobce a toto rozhodnutí potvrdil v odvolacím řízení i Vrchní soud v Praze, který se v odůvodnění rozsudku musel rovněž vypořádat s generální klauzulí nekalé soutěže.

S argumentem žalovaného týkajícím se neexistence soutěžního vztahu, kdy oba subjekty podnikají ve zcela odlišných oblastech, soud zhodnotil, že tento vztah není „omezován jen na vztah subjektů konkurujících si trvale v hospodářské soutěži, ale i na vztah soutěže "ad hoc", tj. na vztah založený jen určitým úkonem při existenci soutěžního záměru jednajícího získat určitý prospěch či soutěžní výhodu v ekonomickém svém postavení na úkor postavení jiného subjektu v jeho postavení v hospodářské soutěži.“ Tím, že si žalovaný doménu registroval, pokračuje odůvodnění soudu, „vstoupil v soutěžní vztah s žalobcem, do jehož soutěžní pozice (dané mj. i možností snadného vyhledání jeho nabídky potenciálním zákazníkem na internetu) první žalovaný zasáhl a na jeho úkor získal svou soutěžní pozici v možnosti vlastní prezentace na internetu pod označením kaufland, zahrnující i možnost jen držet registraci jména pro sebe a případně se jménem disponovat jako předmětem obchodu. Okamžikem přihlášení označení "kaufland" u registrátora domén (správně subdomén v národní doméně) proto první žalovaný vstoupil v jednání hospodářské soutěže se žalobcem.“

Jednání žalovaného v rozporu s dobrými mravy soutěže soud spatřil v kombinaci faktorů a sice pasivitě žalovaného („Pasivní charakter užívání domény pod předmětným

označením, nijak nesouvisející a nepodporující podnikání prvního žalovaného, přitom dokládá faktickou její nepotřebnost pro prvního žalovaného - vyjma vyhrazení si označení domény. ... dlouhodobá pasivita držitele registrace doménového jména může být jedním z příznaků spekulativní registrace doménového jména“) a jeho neochotě převést doménu na oprávněného držitele, co odvolací soud shrnul: „Jestliže první žalovaný odmítl doménu žalobci převést, pak, jak shora uvedeno, jednal v rozporu s dobrými mravy soutěže, neboť tím odňal žalobci možnost prezentovat své podnikání pod doménou, na niž i veřejnost takovou prezentaci ohledně žalobce důvodně předpokládá.“

V případě kaufland.cz soud rozhodl o existenci ad hoc soutěžního vztahu mezi soutěžiteli, jehož vznik byl podmíněn již samotnou registrací doménového jména.

Důsledky obou rozhodnutí (ibico.cz a kaufland.cz) lze shrnout do následujících bodů

- na naplnění generální klauzule nekalé soutěže (tzn. jednání v rozporu s dobrými mravy soutěže způsobilé přivodit újmu jinému soutěžiteli) lze usuzovat, pakliže registrace a užívání domény má blokační charakter a není užívána v přímé souvislosti s podnikáním konkrétní osoby nebo držitel nabídne doménu k převodu oprávněné osobě.
- okamžikem registrace doménového jména se jakákoliv osoba dostává do soutěžního vztahu k osobě, které náleží práva na ochranu obchodní firmy nebo ochranné známky. Stejně tak může dojít k jiné formě nekalé soutěže.⁴⁹

6.5 Doména a jméno fyzické osoby

Podstatně méně častým, ale nikoliv nepravděpodobným důvodem kolize doménového jména je také jeho kolize s jménem fyzické osoby, resp. se všeobecnými osobnostními právy.

Právo na ochranu osobnosti je zakotveno v ustanovení § 11 ObčZ, který stanoví, že „fyzická osoba má právo na ochranu své osobnosti, zejména života a zdraví, občanské cti a lidské důstojnosti, jakož i soukromí, svého jména a projevů osobní

---

⁴⁹ JANSÁ, Lukáš. *Spor o doménové jméno kaufland.cz* [online]. IT Právo, 03. 09. 2007, 22. 03. 2009 [cit. 2009-02-15]. Dostupný z WWW: <<http://www.pravoit.cz/view.php?navezvclanku=spor-o-domenove-jmeno-kaufland-cz&cislocclanku=2007090004>>.

povahy.“ Z pohledu doménových jmen je nejdůležitější z tohoto demonstrativního výčtu práv právě právo na ochranu jména fyzické osoby, čímž se rozumí především příjmení. Ochranu však požívá i jméno vlastní, a to jak ve spojení s příjmením, tak samostatně, jestliže je nutným nebo dostatečným individualizačním znakem určité osoby. Ochranu jména používá za stejných podmínek i pseudonym.⁵⁰

Zákon dále umožňuje fyzické osobě, která byla na svých právech dotčena, domáhat se, aby bylo upuštěno od neoprávněných zásahů do práva na ochranu její osobnosti a aby byly odstraněny následky těchto zásahů, jakož i přiměřeného zadostiučinění.⁵¹ Nelze však právo na ochranu jména fyzické osoby pojímat jako právo absolutní, ale je nutno, jako to ostatně stanoví i občanský zákoník v ustanovení §12, nastavit jakousi hranici této ochrany, která musí být posuzována v celkovém kontextu osobnostních práv, kde právo na ochranu jména fyzické osoby tvoří dílčí část. Ochranu jména fyzické osoby je proto nutno spatřovat zejména v ochraně před neoprávněným přisvojováním ze strany třetích osob nebo před jeho zneužíváním takovým způsobem, který zasahuje do dalších dílčích práv ochrany osobnosti, např. je-li jméno fyzické osoby užito difamujícím způsobem.⁵²

V jednotlivých případech je vždy nezbytné zkoumat práva k doménovému jménu u obou stran sporu, a ochranu přiznat tomu, komu svědčí právo silnější. Sama konstrukce silnějšího práva je poměrně problematická, a to zejména svědčí-li oběma stranám právo k doménovému jménu ze stejného právního titulu. V případě kolize doménového jména s ochrannou známkou, kdy majiteli doménového jména svědčí právo na ochranu jména fyzické osoby (např. www.koutny.cz, www.bata.cz) bude zřejmě nutno dát přednost ochranné známce. Situace poněkud složitější ovšem nastává v případě, že oběma stranám svědčí pouze práva na ochranu jména fyzické osoby. I zde podobně jako v ostatních případech kolizí se projevuje ryze technická část doménových jmen, a sice nemožnost přiřadit více registrantů k jediné doméně. Tak jako u ochranných známek anebo obchodních firem ani u ochrany jména fyzické osoby nelze vyloučit shodu dvou označení, ve kterém případě se zjevně plně uplatní zásada first

---

⁵⁰ KNAPPOVÁ, Marta, ŠVESTKA, Jiří, DVOŘÁK, Jan. *Občanské právo hmotné I.* 4. aktualiz. vyd. Praha : ASPI, a. s., 2005. 524 s. ISBN 80-7357-127-7, str. 194

⁵¹ Ustanovení § 13 odst. 1 ObčZ

⁵² PELIKÁNOVÁ, Radka, ČERMÁK, Karel. *Právní aspekty doménových jmen*. Praha : Linde, 2000. 210 s., 1.vyd., ISBN 80-7201-245-2, str. 170

come, first serve, i když i zde existují výjimky. Dle názoru některých odborníků by tuto výjimku zpravidla měla jména slavných osobností do jejichž osobnostního práva by například zasáhl ten, kdo by si zaregistroval jako doménové jméno jméno slavné osobnosti, tím by jí bránil v registraci a užívání jejího vlastního jména jako doménového jména a případně by těžil ze své registrace nebo poškozoval právo slavné osobnosti na ochranu její dobré pověsti nebo soukromí.⁵³

Příkladem výše uvedeného jednání, kdy si subjekt zaregistruje doménové jméno shodné se jménem známé osobnosti, může být například mediálně velice sledovaná kauza doménového jména www.dagmarhavlova.cz. V tomto případě si dvojice podnikatelů zaregistrovala doménové jméno dagmarhavlova.cz a na těchto stránkách nabízela pornografický obsah. Před soudem se dvojice podnikatelů hájila souhlasem Dagmar Havlové, jmenovkyně tehdejší první dámy České republiky, se zveřejněním pornografického obsahu na stránkách nesoucí její jméno. Soud v tomto případě žalobě vyhověl a rozhodl, že došlo k poškození Dagmar Havlové, tehdejší první dámy České republiky, a webová stránka byla následně odstraněna.

Jako i u ostatních kolizí je nutno i při kolizi doménového jména a práva na ochranu jména fyzické osoby postupovat ke každému případu jednotlivě a pečlivě zvažovat argumenty stran.

6.6 Doména a autorské právo

Další případ kolize může nastat s autorským právem. V tomto případě, můžeme mluvit o kolizi dvojího druhu

- a) kolize nastane již samotnou registrací doménového jména, které je shodné s autorským dílem
- b) kolize nastane zveřejněním obsahu, který porušuje práva autora k jeho dílu

Pro účely této práce se budeme zabývat pouze možností sub a) tedy případy, kdy dojde k porušení autorských práv již samotnou registrací doménového jména, tedy případy, kdy doménové jméno je shodné s autorským dílem.

---

⁵³ PELIKÁNOVÁ, Radka, ČERMÁK, Karel. *Právní aspekty doménových jmen*. Praha : Linde, 2000. 210 s., 1.vyd., ISBN 80-7201-245-2, str. 171

Autorská práva jsou upravena v zákoně č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (dále jen „autorský zákon“). Tento zákon rovněž definuje autorské dílo v ustanovení § 2 jako „dílo literární a jiné dílo umělecké a dílo vědecké, které je jedinečným výsledkem tvůrčí činnosti autora a je vyjádřeno v jakékoli objektivně vnímatelné podobě.“ Z této generální klauzule plynou tři pojmové znaky autorského díla, a sice

- jedná se o dílo umělecké nebo vědecké
- dílo je jedinečný výsledek tvůrčí činnosti autora
- dílo je vyjádřeno v objektivně vnímatelné podobě.

Zákon dále v ustanovení §2 odst.3 chrání i název díla a jména postav, což je vzhledem k omezené délce doménového jména také nejpravděpodobnější případ kolize s doménovým jménem. Autorskoprávní ochrana názvů děl a jmen postav ovšem přichází v úvahu pouze za předpokladu, že tyto izolovaně splňují podmínky generální klauzule díla obsaženou v ustanovení §2 odst. 1 AZ. V případě, že by sám název byl natolik jedinečný, že by byl sám autorským dílem, potom by doménové jméno shodné s tímto názvem představovalo užití díla podle autorského práva se všemi jeho důsledky.

54

Autorský zákon poskytuje autorům ochranu v ustanoveních § 40 an. AZ. Pro oblast doménových jmen má význam zejména ustanovení §45 AZ, které poskytuje ochranu proti tomu, kdo pro své dílo používá názvu nebo vnější úpravy již použitých po právu jiným autorem pro dílo téhož druhu, jestliže by to mohlo vyvolat nebezpečí záměny obou děl.⁵⁵ Pokud by tedy registrant doménového jména registroval doménové jméno shodné nebo zaměnitelné s dostatečně specifickým názvem díla, mohl by se autor domáhat ochrany na základě ustanovení §45 AZ za předpokladu, že se bude jednat o dílo stejného druhu.

Z výše uvedené podmínky stejnorodosti díla vyvstává samostatná otázka, jestli lze doménové jméno považovat za autorské dílo a popřípadě jakého druhu. Dle některých autorů není doménové jméno názvem uměleckého díla, ale pouze jakousi indicií odkazující na umístění uměleckého díla, nicméně není jeho součástí.⁵⁶ Podle

---

⁵⁴ ŠALOMOUN, Michal. *Ochrana názvů, postav a příběhů uměleckých děl*. Praha : C.H. Beck, 2003. 171 s. ISBN 80-7179-793-6, str. 141

⁵⁵ Ustanovení § 45 AZ

⁵⁶ ŠALOMOUN, Michal. *Ochrana názvů, postav a příběhů uměleckých děl*. Praha : C.H. Beck, 2003. 171 s. ISBN 80-7179-793-6, str. 141

jiných autorů mohou být fantazijní označení plodem poměrně jednoduché nápaditosti a jiné naopak výrazem originální, jedinečné tvůrčí fantazie a požívat tak samostatnou právní ochranu podle autorského práva.⁵⁷ Je však nutno podotknout, že většina doménových jmen nesplňuje požadavek jedinečnosti a představují spíše generická označení, např. *prace.cz* nebo *seznam.cz* apod., tudíž nelze vztáhnout autorskoprávní ochranu na všechny doménová jména jako taková.⁵⁸ Lze ovšem nalézt i zcela opačný názor, který považuje většinu doménových jmen za autorská díla,⁵⁹ s tímto názorem se však nelze zcela ztotožnit, nicméně je možné se domnívat, že malá část doménových jmen může splňovat pojmové znaky autorského díla, a stejně tak je možné aby některá doménová jména představovala zásah do autorských práv jiných osob. Oba tyto případy budou vzhledem k technické povaze internetu a nezbytnosti jednoduchých a snadno zapamatovatelných označení spíše výjimečné.

6.7 Doména a označení původu výrobku

Poměrně vzácným, nicméně ne nemožným případem kolize může být i kolize s označením původu resp. se zeměpisným označením.

Označení původu upravuje zákon č.452/2001 Sb. o ochraně označení původu a zeměpisných označení a o změně zákona o ochraně spotřebitele, který zároveň v ustanovení §2 vymezuje pojmy označení původu a zeměpisné označení.

Označení původu je název oblasti, místa nebo země, které se používá k označení zboží, které pochází z tohoto území a jehož kvalita nebo vlastnosti jsou výlučně nebo převážně dány zvláštním zeměpisným prostředím a jestliže výroba, zpracování a příprava tohoto zboží probíhá ve vymezeném území

Zeměpisné označení je názvem území používaného k označení zboží pocházejícího z tohoto území jestliže toto zboží má určitou kvalitu, vlastnost nebo

---

⁵⁷ HAJN, Petr. K posuzování zaměnitelnosti generických doménových jmen. In JAKL, Ladislav. *Uplatňování doménových jmen v rámci podnikatelských aktivit*. Praha : VŠVSMV, 2007. s. 134-150, str. 134

⁵⁸ MATEJKA, Ján. *Doménové jméno – dílo autorské : diskusní příspěvek* [online]. Právo IT, 15. 4. 2002 [cit. 2009-03-13]. Dostupný z WWW: <<http://www.itpravo.cz/index.shtml?tisk=1&x=87153>>.

⁵⁹ ŠORM, Luděk. *Doménové jméno - dílo autorské?* [online]. LUPA - server o českém internetu, 5. 4. 2002 6:30 [cit. 2009-03-14]. Dostupný z WWW: <<http://www.lupa.cz/clanky/domenove-jmeno-dilo-autorske/>>

pověst, kterou lze přičíst tomuto území a jestliže výroba anebo zpracování anebo příprava probíhá na tomto území.

Rozdíl mezi označením původu a zeměpisným označením je ve druhé části definice. Pro zeměpisné označení postačí, aby bylo jen jedno stadium výroby produktu úzce vázáno na zeměpisné prostředí, i když to stále musí být výrobek pocházející z regionu, po němž je pojmenovaný, a musí mít alespoň pověst, kterou lze přičíst jeho zeměpisnému původu.⁶⁰

Zákon dále poskytuje ochranu zeměpisnému označení a označení původu v ustanovení §23, kde je pro oblast doménových jmen významné zejména ustanovení §23 odst. (1), písm.c), které říká: „Zapsaná označení jsou chráněna proti jakémukoliv jinému lživému nebo klamavému údaji o zeměpisném původu, povaze nebo základních vlastnostech zboží uvedených na vnitřním či vnějším obalu, reklamních materiálech nebo dokumentech týkajících se příslušného zboží.“ Z tohoto ustanovení a ze skutečnosti, že internet lze považovat za reklamní médium, lze usuzovat na možnost konfliktu doménových jmen s označením původu nebo zeměpisným označením, například tím, že by na předmětné internetové prezentaci docházelo k nabízení zboží z jiného regionu, či oblasti. Rovněž si lze představit situaci, kdy je doménové jméno uvedeno na propagačních materiálech společnosti nabízející zboží z jiného regionu, než ke kterému se váže označení původu nebo zeměpisné označení. V případě takového konfliktu dává zákon každému možnost „domáhat se u příslušného soudu, aby bylo zakázáno užívat zapsané označení pro srovnatelné zboží, které nesplňuje podmínky pro užívání označení původu či zeměpisné označení.“⁶¹

Takovýto konflikt je však vzhledem k malému počtu označení původu a zeměpisných označení nepříliš pravděpodobný a dosud nebyl českými soudy zaznamenán. Na tomto místě práce doplňuje ostatní možné konflikty vznikající z kolize doménového jména s právy na označení.

---

⁶⁰ Úřad průmyslového vlastnictví : *Označení původu a zeměpisná označení Společenství* [online]. 1999 , Poslední aktualizace 06.03.2009 [cit. 2009-03-15]. Dostupný z WWW: <<http://www.upv.cz/cs/pravni-predpisy/komunitarni/pravo-evropskych-spolecenstvi/oznaceni-puvodu-a-zemepisna-oznaceni-spolecenstvi.html>>

⁶¹ Ustanovení § 24 zákon č.452/2001 Sb o ochraně označení původu a zeměpisných označení a o změně zákona o ochraně spotřebitele

7 Závěr

Doménová jména se stávají neoddelitelnou součástí komerčního života většiny společností a mnohdy i jednotlivců. Nastupující generace spoléhá při hledání informací zejména na internetové zdroje a jejich nárůst v posledním desetiletí je přímo exponenciální. S rostoucím počtem doménových jmen klesá množství zajímavých volných domén, a tím stoupá riziko kolizí s jinými tradičními právy k duševnímu vlastnictví.

Tomuto poklesu se internetový svět pokouší čelit zpřístupňováním nových vrcholných doménových jmen, a to jednak sponzorovaných (vázaných na splnění určitých podmínek) a jednak volných pro všechny subjekty. Tato snaha internetové veřejnosti však poměrně často naráží na zvyšující se zkušenost doménových spekulantů, kteří jsou schopni ve velice krátké době obsadit lukrativní doménová jména v nových vrcholných doménách, čímž nechávají ostatním registrantům doménová jména vyžadující kompromis a jsoucí složitější na zapamatování.

Ačkoli jsou doménová jména novým fenoménem právním, který není upraven speciálním právním předpisem, lze se domnívat, že vzhledem k dynamičnosti tohoto fenoménu a jeho globálnímu dosahu by speciální právní úprava ani nebyla žádoucí, nehledě na pochybnosti o její efektivitě. Ochrany nehmotných práv se lze úspěšně domáhat prostřednictvím tradičních institutů známých právnímu řádu České republiky, a to zejména pomocí ustanovení o nekalé soutěži v Obchodním zákoníku a dále ustanovení speciálních zákonů upravujících jednotlivá ohrožená práva na označení a další práva k duševnímu vlastnictví.

Ani nárůst sporů týkajících se doménových jmen ani právní teorie zatím zcela nevyřešily některé právní otázky týkající se charakteru doménových jmen a zejména pak jejich zařazení do systému jiných subjektivních práv. Rovněž otázka, zda lze doménová jména řadit k nehmotným statkům, zůstává bez jednoznačné odpovědi.

Doménová jména jsou často přirovnávána k ochranné známce, jelikož splňují v mnoha případech stejné funkce individualizační, soutěžní a případně propagační. Zásadní rozdíle je ovšem shledáván v teritoriální a věcné omezenosti ochranné známky v porovnání s doménovým jménem. Výhoda ochranné známky ovšem spočívá v její

formální registraci, které předchází průzkum zápisné způsobilosti, který naopak doménová jména postrádají, čímž je mnohdy ohrožena jejich individualizační funkce.

Domény mohou svým způsobem být podobné i obchodní firmě nebo názvu právnické osoby, případně je mohou doplňovat funkcí adresní a propagační. Na druhou stranu hlavní funkcí obchodní firmy nebo názvu právnické osoby je individualizační funkce, s čímž souvisí skutečnost, že jedna právnická osoba může mít pouze jednu firmu nebo název, což je jedním z hlavních rozdílů doménového jména, kde není vyloučeno vlastnictví většího množství domén.

Další práva na označení, které s doménovým jménem mohou souviset, jsou jméno fyzické osoby, které podobně jako název právnické osoby plní individualizační funkci, ovšem s tou výjimkou, že zatímco koexistence identických firem je velice málo pravděpodobná, je koexistence osob se stejným jménem, případně jménem a příjmením poměrně běžným jevem, a tudíž i spory o doménová jména kolidující s jménem fyzické osoby musí být zkoumány s ještě větší pečlivostí a důsledností a také s přihlédnutím na obsah prezentace, která je zde více než u jiných druhů schopná narušit i další osobnostní práva fyzické osoby a způsobit vážnou újmu na pověsti.

Nejednotnost názorů panuje také v oblasti autorskoprávní ochrany doménových jmen, kdy většina autorů se přiklání k možnosti autorskoprávní ochrany doménových jmen, ale pouze mizivé části jejich celkového počtu, a to z důvodu absence jedinečnosti, který u většiny doménových jmen chybí.

V posledních deseti letech můžeme rovněž zaznamenat nárůst rozhodovací praxe v oblasti sporů týkajících se doménových jmen, a to jak v oblasti soudních rozhodnutí, tak ve vzrůstající oblibě rozhodčího řízení. I v tomto směru lze tedy spatřovat praktickou reflexi práva na faktickou existenci doménových jmen jakožto nového fenoménu vyžadujícího právní kvalifikace.

Dále je nutno podotknout, že ochrana doménového jména ve srovnání s jinými právy na označení, ať už se bude jednat o ochrannou známku, obchodní firmu nebo jiná práva je ve většině soudně řešených případů v pozici „slabšího“ práva, a proto je při registraci doménového jména nutno dbát zvýšené opatrnosti, aby doménové jméno nenarušovalo práva třetích osob. Poměrně účinnou obranou proti takovému riziku je registrace ochranné známky shodné s kmenem doménového jména a případně užití vlastní obchodní firmy jako domény druhého stupně.

Tradiční instituty práv na označení jsou však nezdědka ohroženy spekulativními registracemi doménových jmen, které se v posledních letech staly velice výnosným obchodem řady společností i jednotlivců ohrožujících tím subjektivní práva třetích stran plynoucí z jejich nehmotných statků. V této otázce nezbývá než se spolehnout na tradiční instituty ochrany nehmotných statků a přizpůsobit je nově vzniklé situaci tak, aby nedocházelo k poškozování dobrého jména a pověsti třetích stran spekulativní registrací doménových jmen. Zde opět nezbývá, než pojistit se proti spekulativním registracím doménových jmen pomocí dalších právních institutů, a to zejména ochranných známek a uplatnit následně svůj nárok u soudu. Jako dobrou zprávu pro majitele nehmotných statků lze uvést úspěšnost žalob proti spekulativním registracím doménových jmen, které navzdory relativní zdlouhavosti procesu ve většině případů skončí ve prospěch majitele nehmotných práv.

8 Seznam použitých zkratk

ADR	- Alternative Dispute Resolution/Aleternativní řešení sporů
AZ	- autorský zákon
ccTLD	- country code Top Level Domain /národní doména nejvyššího řádu
EURid	- European Registry for Internet Domains//Evropský registr internetových domén
gTLD	- generic Top Level Domain/generická doména nejvyššího řádu
IANA	- Internet Assigned Numbers Authority/ Autorita pro přidělování čísel na Internetu
ICANN	- Internet Corporation for Assigned Names and Numbers/ Organizace pro řízení a správu systému doménových jmen
IP	- Internet Protocol/Internetový protokol
NIC	- Network Information Centre/Síťové informační centrum
ObčZ	- Občanský zákoník
ObchZ	- Obchodní zákoník
OHIM	- Office for Harmonization in the Internal Market/Úřad pro harmonizaci ve vnitřním trhu
TLD	- Top Level Doman /Doména nejvyšší úrovně
UDRP	- Uniform Domain-Name Dispute-Resolution Policy/ Jednotná pravidla řešení sporů z doménových jmen
WIPO	- World Intellectual Property Organization /Mezinárodní organizace duševního vlastnictví
ZOZ	- zákon o ochranných známkách

9 Seznam literatury

Knižní publikace

ČERMÁK, JR., Karel. Spory týkající se doménových jmen v soudní praxi. In JAKL, Ladislav. *Uplatňování doménových jmen v rámci podnikatelských aktivit*. Praha : VŠVSMV, 2007. s. 90-104.

DOBŘICHOVSKÝ, Tomáš. *Moderní trendy práv k duševnímu vlastnictví : v kontextu evropského práva, dohody TRIPS a činnosti WIPO*. Praha : Linde, 2004. 225 s. ISBN 80-7201-467-6.

FRIMMEL, Martin. *Elektronický obchod : právní úprava*. 1. vyd. Praha : Prospektrum, 2002. 321 s. ISBN 80-7175-114-6.

HAJN, Petr. K posuzování zaměnitelnosti generických doménových jmen. In JAKL, Ladislav. *Uplatňování doménových jmen v rámci podnikatelských aktivit*. Praha : VŠVSMV, 2007. s. 134-150.

HOSTAŠ, Petr. Praxe při registraci národních domén .cz a řešení sporů. In JAKL, Ladislav. *Uplatňování doménových jmen v rámci podnikatelských aktivit*. Praha : VŠVSMV, 2007. s. 43-75.

KNAPPOVÁ, Marta, ŠVESTKA, Jiří, DVOŘÁK, Jan. *Občanské právo hmotné* 3. 4. aktualiz. vyd. Praha : ASPI, a.s., 2007. 344 s. ISBN 978-80-7357-230-3.

KNAPPOVÁ, Marta, ŠVESTKA, Jiří, DVOŘÁK, Jan. *Občanské právo hmotné* 1. 4. aktualiz. vyd. Praha : ASPI, a. s., 2005. 524 s. ISBN 80-7357-127-7.

KŘÍŽ, Jan. *Ochrana autorských práv v informační společnosti*. Praha : Linde, 1999. 252 s. ISBN 80-7201-190-1.

PELIKÁNOVÁ, Radka, ČERMÁK, Karel. *Právní aspekty doménových jmen*. Praha : Linde, 2000. 210 s., 1.vyd., ISBN 80-7201-245-2.

RABAN, Přemysl, MORAVCOVÁ, Marie. *.eu domain name : .eu doména*. Praha : C.H.Beck, 2006. 450 s. ISBN 80-7179-525-9.

SMEJKAL, Vladimír. *Internet @ ššš*. 1. vyd. Praha : Grada, 1999. 166 s. ISBN 80-7169-765-6.

ŠALOMOUN, Michal. *Ochrana názvů, postav a příběhů uměleckých děl*. Praha : C.H. Beck, 2003. 171 s. ISBN 80-7179-793-6.

TRAPL, Vojtěch. Problematika národních domén .cz. In JAKL, Ladislav. *Uplatňování doménových jmen v rámci podnikatelských aktivit*. Praha : VŠVSMV, 2007. s. 9-43.

Odborné články

FRIMMEL, Martin. Právní aspekty doménových jmen : Problémy z praxe a jejich řešení. *Právní rádce*. 1.1.srpen 2000, č. 8, s. 2-14.

JANSA, Lukáš. Parazitní užívání doménových jmen. *IT Systems*. 4.2.2008, roč. 10, č. 1, s. 38.

KUPKA, Petr. Doména jako ochranná známka?. *Právní zpravodaj : Informace pro právní praxi*. 1.1.leden 2003, roč. 4, č. 1, s. 8-10.

KUPKA, Petr. Doménové jméno versus název obce. *Veřejná správa*. 19.3.2003, č. 12, s. 23-25. Dostupný z WWW: <http://web.mvcr.cz/archiv2008/casopisy/s/2003/0012/konz_2.html>.

MATES , Pavel, SMEJKAL, Vladimír. Doména a práva na označení. *Právní rádce*. 1.1.červen 1999, č. 6, s. 43

SMEJKAL, Vladimír, VANDĚLÍKOVÁ, Jana. Jména domén v internetu III. *CHIP*. 1.1.leden 1998, č. 1, s. 43.

WEINBERG, Jonathan. ICANN and and the problem of legitimacy. *Duke Law Journal*. 1.1.October 2000, is. 50:187, s. 187-260

On-line zdroje

AUJEZDSKÝ, Josef. *Rozsudek ohledně domény ceskapojistovna.cz. Co je špatně?* [online]. IT Právo, 26.1.2005. [cit. 2009-02-10] Dostupný z WWW:

<<http://www.itpravo.cz/index.shtml?x=220507>>. ISSN 1801-4089 .

CZ.NIC : *O sdružení* [online]. c2009 [cit. 2009-02-15]. Dostupný z WWW:

<<http://www.nic.cz/page/351/>>.

IANA : *.ARPA Zone Management* [online]. [1999] [cit. 2009-02-15]. Dostupný z

WWW: <<http://www.iana.org/domains/arpa/>>.

ICANN : Adopted Resolution from ICANN Board Meeting [online]. c2008 , 21-Aug-2007 [cit. 2009-02-13]. Dostupný z WWW:
<http://www.icann.org/en/minutes/resolutions-30mar07.htm#_Toc36876524>.

ICANN : ICANN [online]. c2008 [cit. 2009-02-10]. Dostupný z WWW:
<<http://www.icann.org/tr/english.html>>.

JANSA, Lukáš. *Domény měst a obcí* [online]. Právo IT, 26. 02. 2008 [cit. 2009-02-12]. Dostupný z WWW: <<http://www.pravoit.cz/view.php?navezclanku=domeny-mest-a-obci&cisloclanku=2008020004>>.

JANSA, Lukáš. *Spor o doménové jméno kaufland.cz* [online]. Právo IT, 03. 09. 2007 , 22. 03. 2009 [cit. 2009-02-15]. Dostupný z WWW:
<<http://www.pravoit.cz/view.php?navezclanku=spor-o-domenove-jmeno-kaufland-cz&cisloclanku=2007090004>>.

MATEJKA, Ján. *Doménové jméno – dílo autorské : diskusní příspěvek* [online]. IT Právo, 15. 4. 2002 [cit. 2009-03-13]. Dostupný z WWW:
<<http://www.itpravo.cz/index.shtml?tisk=1&x=87153>>.

MATEJKA, Ján. *Foneticky zaměnitelné domény a související otázky - aktuální vývoj a stav v právu ČR* [online]. IT Právo, 21. 8. 2002. [cit. 2009-01-12] Dostupný z WWW:
<<http://www.itpravo.cz/index.shtml?tisk=1&x=98892>>.

MOKRÝ, Lukáš. *O osudu domény .xxx rozhodnuto* [online]. Právo IT, 24. 04. 2007 [cit. 2009-02-13]. Dostupný z WWW: <<http://www.pravoit.cz/view.php?navezclanku=o-osudu-domeny-xxx-rozhodnuto&cisloclanku=2007040003>>.

PRAVIDLÁ POSKYTOVANIA MENNÉHO PRIESTORU V INTERNETOVEJ DOMÉNE SK [online]. 2004 [cit. 2009-02-13]. Dostupný z WWW: <https://www.sk-nic.sk/kontakty/pravidla.18.8.2004.jsp>

SEHNÁLEK, David. *Doménové jméno - věc?* [online]. IT Právo, 20.5.2003. [cit. 2009-02-15] Dostupný z WWW: <<http://www.itpravo.cz/index.shtml?x=132115>>. ISSN 1801-4089.

ŠORM, Luděk. *Doménové jméno - dílo autorské?* [online]. LUPA - server o českém internetu, 5. 4. 2002 6:30 [cit. 2009-03-14]. Dostupný z WWW:
<<http://www.lupa.cz/clanky/domenove-jmeno-dilo-autorske/>>

Úřad průmyslového vlastnictví : Označení původu a zeměpisná označení Společenství [online]. 1999 , Poslední aktualizace 06.03.2009 [cit. 2009-03-15]. Dostupný z WWW:

<http://www.upv.cz/cs/pravni-predpisy/komunitarni/pravo-evropskych-spolecenstvi/oznaceni-puvodu-a-zemepisna-oznaceni-spolecenstvi.html>

Wikipedia : Domain names [online]. [2003] , 19.3.2009 [cit. 2009-02-13]. Dostupný z WWW: <http://en.wikipedia.org/wiki/Domain_name>.

WIPO : Record Number of Cybersquatting Cases in 2008, WIPO Proposes Paperless UDRP [online]. 2009 , March 16, 2009 [cit. 2009-03-17]. Dostupný z WWW: <http://www.wipo.int/pressroom/en/articles/2009/article_0005.html#1>.

Právní předpisy

Zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb. o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů

Zákon č.128/2000 Sb., o obcích

Zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

Zákon č. 452/2001 Sb., o ochraně označení původu a zeměpisných označení a o změně zákona o ochraně spotřebitele.

Rozhodnutí

Rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze dne 10.srpna 2004 ve věci doménového jména „ceskapojistovna.cz“

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 14.dubna 2004 o nařízení předběžného opatření ve věci doménového jména „sprace.cz“

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 16. května 2005 o zrušení předběžného opatření ve věci doménového jména „sprace.cz“

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 23. listopadu 2006 ve věci doménového jména „sprace.cz“

Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 3.května 2006 ve věci doménového jména
„bilezbozi.com“

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 24.10.2005 ve věci doménového jména
„kaufland.cz“

Rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 25.4.2007 ve věci doménového jména
„kaufland.cz“

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 19.7.2006 ve věci doménového jména
„ibico.cz“

Rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 4.6.2007 ve věci doménového jména
„ibico.cz“

Landgerich Ansbach, rozsudek ze dne 5.3.1997 č.j. 2 O 99/87

Rozhodnutí Soudního dvora Evropských společenství ze dne 29.zář 1998 ve věci C-
39/97 Canon Kabushiki Kaisha v Metro-Goldwyn-Mayer Inc

10 Resumé

Legal protection of domains in relation to the right of indication

Domain names are a phenomenon of the last decade or two in which there has been an enormous increase in their popularity. We also have to point out the the misuse of domain names has also increased dramatically.

The problems associated with domain names can be classified into several categories whereas the first one mainly concerns the content of a web presentation the second one is focused on the conflict arising from passing off and other intellectual property infringements.

Due to technical requirements of domain names we can see that the number of available domain names is diminishing. This is a great opportunity for many individuals who are able to fully exploit the situation for their benefit. To counter-weight this trend there are initiatives aimed at enlarging the portfolio of available top level domains even though the effectivity of these initiatives can disputable.

This piece of work is divided into two parts which overlap in some aspects. The first part is looking on a daomain name as a new legal concept not governed by an explicit statute thus wandering in between various schemes. This part attempts to define the domain name technically as well as legally focusing on its systematization and unveiling the basic features of the domain name that are relevant to the field of law. This section also portrays various TLD domains providing a short insight into the registration procedure of a selected ones as well as some interesting new trends and concepts that failed.

Second part on the other covers basic conflict areas arising mainly from intellectual property infringement and passing off trademarks and other rights of indication. The work compares domain names not only with trademarks but also with company names, personal names, intellectual property, appellations of origin and other rights of indication trying to find the commonground for both of these concepts whilst noting the differences and potential problematic areas that are often the cause of many legal conflicts.

The aim of this work is not to provide a complex overview of all potential risks and collision that may occur with respect to domain names. Rather it tries to provide a comprehensive summary allowing the reader to gain basic understanding of the concept which is opened to further study.

Klíčová slova: doménové jméno, ochranná známka, obchodní firma

Key words: domain name, trademark, company name